

Ročník 1989

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 37

Vydána dne 28. prosince 1989

Cena Kč:

OBSAH:

182. Ústavní zákon, kterým se mění ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o Československé federaci
 183. Ústavní zákon o volbě nových poslanců zákonodárných sborů
 184. Zákon, kterým se mění zákon č. 31/1989 Sb., o jednacím řádu Federálního shromáždění
 185. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o spolupráci mládeže Československé socialistické republiky a Německé demokratické republiky
 186. Vyhláška ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České socialistické republiky o přijímání ke studiu ve středních školách
 187. Vyhláška ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky, kterou se provádí zákon o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomanii
 188. Vyhláška Ministerstva poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky o povoľovaní výroby, dovozu, overovania a uvádzania do obehu, používaní a kontroly veterinárnych liečiv a prípravkov
 189. Vyhláška Ministerstva poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky, ktorou sa upravujú podrobnosti o organizácii a spôsobe špecializačnej prípravy veterinárnych lekárov a iné formy ďalšieho vzdelávania veterinárnych pracovníkov
 190. Vyhláška Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky, ktorou sa vykonáva zákon Slovenskej národnej rady č. 40/1989 Zb. o ochrane pred alkoholizmom a inými toxikomániami
 191. Vyhláška Československé komise pro atomovou energii, kterou se stanoví způsob, lhůty a podmínky ověřování zvláštní odborné způsobilosti vybraných pracovníků jaderných zařízení
-

182

ÚSTAVNÍ ZÁKON

ze dne 28. prosince 1989,

kterým se mění ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl. I

Ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, se mění takto:

Článek 63 zní:

„Čl. 63

Prezident Československé socialistické republi-

ky skládá před Federálním shromážděním tento slib:

„Slibuji na svou čest a svědomí věrnost Československé socialistické republice. Budu dbát blaha národů a národností v ní žijících, své povinnosti budu konat podle vůle lidu a v zájmu lidu a zachovávat ústavu a ostatní zákony.“

Čl. II

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Čalfa v. r.

též na místě prezidenta republiky podle čl. 64 ústavního zákona o československé federaci

Kukrál v. r.

183

ÚSTAVNÍ ZÁKON

ze dne 28. prosince 1989

o volbě nových poslanců zákonodárných sborů

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl. I

1. Uprázdnil-li se funkce poslance Federálního shromáždění, České národní rady a Slovenské národní rady, doplňovací volby se nekonají. Zákonodárný sbor doplní počet svých členů volbou. Návrhy na nové poslance předkládají politické strany po vzájemné dohodě s Občanským fórem v České

socialistické republice a Veřejností proti násilí ve Slovenské socialistické republice.

2. Při volbě poslance Sněmovny národů platí zákaz majorizace.

Čl. II

1. Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

2. Článek I pozbývá účinnosti dnem provedení voleb do zákonodárných sborů, nejpozději dnem 31. prosince 1990.

Čalfa v. r.

též na místě prezidenta republiky podle čl. 64 ústavního zákona o československé federaci

Kukrál v. r.

184**Z Á K O N**

ze dne 28. prosince 1989,

kterým se mění zákon č. 31/1989 Sb., o jednacím řádu Federálního shromáždění

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 31/1989 Sb., o jednacím řádu Federálního shromáždění, se mění takto:

V § 24 odst. 1 se na konci věty nahrazuje slovo „tajným“ slovem „veřejným“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení. Účinnost zákona končí dnem nových voleb do Federálního shromáždění.

Čalfa v. r.

též na místě prezidenta republiky podle čl. 64
ústavního zákona o Československé federaci

Kukrál v. r.

185

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 14. listopadu 1989

**o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou
a Německou demokratickou republikou o spolupráci mládeže
Československé socialistické republiky a Německé demokratické republiky**

Dne 3. května 1989 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o spolupráci mládeže Československé socialistické republiky a Německé demokratické republiky.

Se smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Berlíně dne 2. listopadu 1989.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 19 dnem 2. listopadu 1989.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

JUDr. Johanes v. r.

SMLOUVA

**mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou
o spolupráci mládeže Československé socialistické republiky a Německé demokratické republiky**

Československá socialistická republika a Německá demokratická republika, dále vysoké smluvní strany,

u vědomí společné zodpovědnosti za mírovou budoucnost, další upevnění bratrského přátelství a těsného spojení mezi oběma státy a jejich národy, v duchu Smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou ze dne 3. října 1977,

vycházejíce z velkého významu, jaký má další prohloubení jejich přátelských vztahů a všestranné spolupráce jako sousedních socialistických států a spojenců v rámci Varšavské smlouvy pro posílení socialismu, pro zajištění míru a bezpečnosti v Evropě,

přesvědčeny o významné úloze mladé generace při upevňování přátelských vztahů mezi socialistickými státy a při dalším sbližování svých národů i při prohlubování socialistické ekonomické integrace,

vedeny přáním dále rozvíjet přátelskou spolupráci, vzájemné styky a osobní přátelství mezi dětmi a mládeží a obohacovat je obsahem a formou v souladu s novými požadavky společenského vývoje v obou státech,

uznávající zvláštní důležitost, jaká náleží prohloubení vlastenecké a internacionalistické výchovy dětí a mládeže v duchu pokrokových tradic dějin vztahů mezi národy obou států, obzvláště dějin dělnického hnutí a společného protifašistického boje,

majíce na paměti rostoucí význam těsnější spolupráce socialistických svazů mládeže obou států pro posílení socialismu, pro mír, odzbrojení a porozumění mezi národy,

se dohodly takto:

Článek 1

Tato smlouva se sjednává za účelem další všestranné podpory, upevnění a prohloubení internacionalistického svazu mládeže Československé socialistické republiky a mládeže Německé demokratické republiky a k vytvoření nového základu pro vyšší úroveň spolupráce mládeže.

Článek 2

Vysoké smluvní strany budou podporovat rozvoj forem a metod přátelské spolupráce a vytváření mnohotvárných osobních styků mezi dětmi a mládeží ve všech společenských oblastech těsnou spoluprací příslušných státních orgánů, organizací a institucí, jakož i společenských organizací, zvláště Socialistického svazu mládeže a Svobodné německé mládeže.

Článek 3

Vysoké smluvní strany budou působit, aby v souladu s obsahem a formami spolupráce dohodnutými v této smlouvě mladá generace Československé socialistické republiky a Německé demokratické republiky:

usilovala o udržení míru ve světě a o zabránění jaderné válce, o prosazování mírové politiky států socialistického společenství i o posílení a ochranu socialismu,

pocítovala zodpovědnost za další utváření socialistické společnosti a přispívala činností a tvorbou k uskutečňování politiky Komunistické strany Československa a Jednotné socialistické strany Německa,

ještě plněji využívala možností socialistické demokracie a přispívala aktivně k rozvoji národního hospodářství obou států,

jednala v duchu socialistického vlastenectví a proletářského internacionálního, hájila a prohlubovala přátelství se Sovětským svazem a dalšími státy socialistického společenství a aktivně uskutečňovala protimperialistickou solidaritu,

zachovávala a rozvíjela revoluční tradice mezinárodního dělnického hnutí i cenné kulturní a pokrokové historické dědictví národů obou států, vážila si přínosu českého a slovenského lidu, jakož i německých antifašistů k vítězství nad fašismem a přispívala vlastním aktivním jednáním k posílení přátelství a spolupráce národů obou států,

vystupovala proti působení ideologie a politiky imperialismu, militarismu a revanšismu a aktivně

se podílela na celosvětovém boji za pokrok a sociální spravedlnost.

Článek 4

Vysoké smluvní strany budou i nadále považovat za základ rozvoje všestranné spolupráce mladé generace obou států spolupráci mezi socialistickými svazy mládeže na základě dohod, které jsou mezi nimi uzavírány.

Vysoké smluvní strany budou podporovat výměnu zkušeností z účasti mladé generace a socialistických svazů mládeže na budování socialistické společnosti v obou státech, jakož i její aktivitu v politické, společenské, hospodářské, kulturní a vědecké oblasti. Zvláště budou sledovat otázky tvůrčí práce mládeže, zlepšování pracovních a životních podmínek mládeže, využívání jejího osobního volna a podílu na tvorbě a ochraně životního prostředí.

Podpoří spolupráci a koordinované vystupování socialistických svazů mládeže obou států v rámci mezinárodního dětského, mládežnického a studentského hnutí.

Vysoké smluvní strany budou podporovat činnost Organizace spojených národů, jejích odborných organizací a dalších mezinárodních organizací za účelem uskutečňování základních demokratických práv mladé generace.

Článek 5

Vysoké smluvní strany budou podporovat činnost socialistických svazů mládeže zaměřenou na setkávání mezi mladými poslanci zastupitelských sborů všech stupňů a na prohlubování výměny zkušeností ze zastupování společenských zájmů mladé generace.

Článek 6

Vysoké smluvní strany budou napomáhat širšímu rozvoji decentralizované spolupráce, především prohlubování družebních vztahů mezi kraji, okresy, městy, institucemi, školami a školskými zařízeními, podniky a pracovními kolektivy. Zvláštní pozornost bude přitom věnována všestranné výměně zkušeností mezi mladými pracujícími z průmyslu a zemědělství, odboráři, studenty, vědci, umělci a sportovci a pořádání přátelských setkání mládeže obou států.

Článek 7

Vysoké smluvní strany budou usilovat, aby přímých styků mezi podniky, družstvy a jinými organizacemi v průmyslu a zemědělství bylo využíváno k dalšímu prohlubování spolupráce a hospodářských iniciativ mládeže v oblasti výroby, vědy a techniky. Zvláštní pozornost bude věnována otázkám automatizace a robotizace, mikroelektroniky a

výpočetní techniky, biotechnologie, vývoji postupů vedoucích k úsporám materiálů, surovin a energie, tvorbě a ochraně životního prostředí, jakož i progresivním oborům v zemědělství, lesním a vodním hospodářství a potravinářském průmyslu. Vysoké smluvní strany budou podporovat výměnu mladých kvalifikovaných dělníků, techniků a vědců a jejich vzájemnou účast na vědeckotechnické tvořivosti mládeže. Ve spolupráci s odborovými organizacemi obou států budou podporovat výměnu zkušeností mezi mladými pracujícími.

Vysoké smluvní strany budou podporovat spolupráci mládeže při řešení společných výrobních, vědeckých a racionalizačních úkolů ve všech oblastech národního hospodářství. Budou napomáhat uskutečňování výměny učňů v rámci výrobní praxe, rozvoji společných iniciativ i organizování společné práce v mládežnických kolektivech v oblasti výroby, vědy a techniky. Budou v souladu s vnitrostátními právními předpisy podporovat možnost krátkodobé pracovní činnosti mladých v druhém státě v době jejich dovolené.

Článek 8

Vysoké smluvní strany budou podporovat prohlubování spolupráce mládeže na základě dohod mezi orgány a organizacemi Revolučního odborového hnutí a Svobodného německého odborového svazu.

Vysoké smluvní strany budou podporovat širší zapojení mladých odborářů do výměny při dovolených mezi odborovými organizacemi obou států. Rovněž budou podporovat rozvoj prázdninové výměny dětí na úrovni organizací i využívání volných kapacit v odborářských zotavovnách ke společným pobytům mládeže.

Článek 9

Vysoké smluvní strany budou podporovat další rozvoj mládežnické turistiky a rozšiřování výměn mládeže jako významných prostředků politicko-výchovného působení na mladou generaci.

Vysoké smluvní strany budou v rámci svých možností vytvářet podmínky pro vzájemné rozšiřování výměny mládeže, s cílem prohlubovat znalosti jazyků, kultury a dějin obou států, přímé kontakty mládeže, jakož i umožňovat vzájemné prázdninové pobyty v rodinách. Budou rovněž podporovat spolupráci mládežnických turistických organizací, rozvoj a užívání společných zařízení mládežnické turistiky v obou státech.

Článek 10

Vysoké smluvní strany budou v zájmu zdravého rozvoje mladé generace podporovat spolupráci mezi všemi stupni sportovních a tělovýchovných organizací a zařízení obou států. Budou napomáhat

výměně zkušeností a znalostí ze sportovní činnosti v průmyslových a zemědělských podnicích a závodech, v sídlištních celcích a střediscích pro dovolenou a rekreaci, jakož i rozšiřování zapojení mladé generace do pravidelného sportování.

Vysoké smluvní strany budou napomáhat širokému využití možností spolupráce při výchově mladých sportovců, v organizování sportovních soutěží dětských a mládežnických družstev. Budou rovněž podporovat výměnu zkušeností v oblasti výkonnostního a vrcholového sportu.

Článek 11

Vysoké smluvní strany v rámci svého úsilí o zachování míru a mezinárodní bezpečnosti budou podporovat aktivní úlohu mládeže při zajišťování obranných schopností obou států a přátelství mladých příslušníků ozbrojených sil obou států. Rovněž budou podporovat činnost Svazu pro spolupráci s armádou Československé socialistické republiky a Společnosti pro sport a techniku Německé demokratické republiky při branně politické a branně sportovní výchově, při předvojenském výcviku mládeže i v popularizaci jednotlivých druhů sportu rozvíjených těmito organizacemi.

Článek 12

Vysoké smluvní strany budou podporovat činnost Československého svazu protifašistických bojovníků a Výboru bojovníků protifašistického odboje Německé demokratické republiky při výchově mladého pokolení. Za tím účelem budou napomáhat setkáním kolektivů mládeže obou států, které jsou nositeli jmen antifašistů a osobností, které výrazně přispěly k založení a rozvoji Československé socialistické republiky a Německé demokratické republiky.

Článek 13

Vysoké smluvní strany budou napomáhat rozvoji spolupráce v oblasti základního, středního a vysokého školství s cílem dále upevňovat přátelské svazky mezi žáky, učiteli, studenty a mladými učiteli obou států, prohlubovat jejich znalosti o životě v druhém státě, jakož i obohacovat tuto spolupráci novými obsahy, formami a metodami.

Vysoké smluvní strany budou svoji pozornost zaměřovat na prohlubování přímých styků mezi základními, středními a vysokými školami zvláště v pohraničních krajích.

Vysoké smluvní strany budou podporovat spolupráci při přípravě a dalším vzdělávání studentů, mladých učitelů a vědeckých pracovníků vysokých škol. Budou vytvářet podmínky pro další zdokonalování všestranné přípravy studentů bohemistiky, slovistiky a germanistiky.

Vysoké smluvní strany budou podporovat spo-

lečnou účast na řešení vědeckovýzkumných a vývojových úkolů ve vědě, technice a výrobě, v průmyslu, stavebnictví a v zemědělství v rámci národních studentských soutěží, pořádání společných studentských konferencí, jakož i výměnné kolektivní a individuální studentské brigády.

Vysoké smluvní strany budou napomáhat vědecké spolupráci v oblasti výzkumné činnosti zaměřené na problematiku mládeže na základě dohod mezi příslušnými vědeckými pracovišti obou států.

Článek 14

Vysoké smluvní strany budou podporovat těsnou spolupráci mládeže v oblasti kultury a umění, v rámci účasti mladých pracovníků kultury, jednotlivců i souborů při kulturní výměně mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou, zvláště při provádění dnů kultury mezi oběma státy. Budou podporovat společnou tvůrčí činnost mladých umělců a talentované mládeže.

Vysoké smluvní strany budou podporovat přímé styky mezi uměleckými vysokými a odbornými školami i v rámci družebních styků mezi kulturními domy, kluby mládeže a dalšími kulturními zařízeními pro mládež.

Článek 15

Vysoké smluvní strany budou napomáhat tomu, aby zpravodajství v hromadných sdělovacích prostředcích o životě mládeže druhého státu bylo systematické a obsahově bohaté. Budou podporovat přímou spolupráci mezi redakcemi mládežnických novin a časopisů, zvláště pravidelnou výměnu novinářů i informací, tiskových a fotografických materiálů. Budou podporovat rovněž rozvoj přímé spolupráce mezi mládežnickými redakcemi rozhlasu a televize obou států i výměnu a společnou produkci rozhlasových a televizních programů pro mládež.

Vysoké smluvní strany budou usilovat o větší zapojení mladých novinářů do spolupráce mezi hromadnými sdělovacími prostředky obou států. Budou podporovat spolupráci nakladatelství knih pro děti a mládež.

Za
Československou socialistickou
republiku:

Miloš Jakeš v. r.
Vasil Mohorita v. r.
Marián Čalfa v. r.

Článek 16

Vysoké smluvní strany vytvoří Radu přátelství jako společný koordinační orgán. Rada bude hodnotit stav provádění této smlouvy a předkládat státním orgánům, institucím a společenským organizacím doporučení k rozvoji spolupráce mezi mládeží obou států.

Rada bude složena na základě rovnosti ze zástupců socialistických svazů mládeže, státních orgánů, institucí a dalších společenských organizací Československé socialistické republiky a Německé demokratické republiky, jichž se tato smlouva dotýká. Každá z vysokých smluvních stran jmenuje spolupředsedu Rady. Zasedání Rady se budou konat každoročně střídavě v Československé socialistické republice a Německé demokratické republice.

Článek 17

V příslušných smluvních dokumentech, které budou k zajištění závazků vyplývajících z této smlouvy i z jiných smluv, dotýkajících se její působnosti, uzavírat příslušné orgány, organizace a instituce obou států, budou upraveny i otázky finančního a materiálového zabezpečení jednotlivých oblastí spolupráce.

Článek 18

Tato smlouva se nedotýká práv a povinností vyplývajících z jiných mezinárodních smluv platných mezi oběma státy.

Článek 19

Tato smlouva podléhá ratifikaci a nabývá platnosti dnem výměny ratifikačních listin.

Článek 20

Tato smlouva se uzavírá na dobu deseti let. Její platnost se mlčky prodlužuje vždy o dalších pět let, neoznámí-li písemně jedna z vysokých smluvních stran nejmeně šest měsíců před uplynutím platnosti svůj úmysl smlouvu vypovědět.

Dáno v Praze dne 3. května 1989 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za
Německou demokratickou
republiku:

Erich Honecker v. r.
Eberhard Aurich v. r.
Hans Sattler v. r.

186

VYHLÁŠKA

ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České socialistické republiky

ze dne 6. prosince 1989

o přijímání ke studiu ve středních školách

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České socialistické republiky v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky a po projednání se zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 19 odst. 5 písm. a) zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), a podle § 24 odst. 8 zákona České národní rady č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství, ve znění pozdějších předpisů:

ČÁST PRVNÍ

PŘIJÍMÁNÍ ŽÁKŮ K DENNÍMU STUDIU
VE STŘEDNÍCH ŠKOLÁCH

§ 1

Základní ustanovení

(1) Do prvních ročníků denního studia ve středních školách se přijímají podle svých schopností, vědomostí, zájmů a zdravotního stavu žáci a další uchazeči,¹⁾ kteří:

- a) do začátku následujícího školního roku úspěšně ukončí základní školu a
- b) do konce kalendářního roku, ve kterém začnou studovat, nedosáhnou osmnáctého roku věku.

(2) Do studijního oboru „Zpěv“ a do studijního oboru „Hudba“ v konzervatoři mohou být přijímáni do 1. ročníků i žáci starší osmnácti let.

§ 2

Přihlašování ke studiu

(1) Žáci základní školy odevzdají přihlášku ke studiu v učebních a studijních oborech ve středních školách na předepsaném tiskopisu řediteli základní školy do 22. února.

(2) Žáci, kteří plní povinnou školní docházku mimo území Československé socialistické republiky, odevzdají přihlášku řediteli základní školy v Československé socialistické republice, v jejímž stavu jsou vedeni. Další uchazeči, kteří jsou v pracovním, členském, služebním nebo jiném obdobném vztahu (dále jen „pracovní

vztah“), a uchazeči, kteří nejsou v pracovním vztahu, podávají přihlášku přímo řediteli příslušné střední školy.

(3) Na přihlášce nezletilého žáka jsou povinni vyjádřit se jeho rodiče, pěstoun nebo občan, popřípadě ústav, jemuž bylo dítě na základě soudního rozhodnutí svěřeno do výchovy (dále jen „zákonný zástupce“).²⁾

(4) Na přihlášce uvedou žáci střední školu včetně studijního či učebního oboru. Žáci, kteří se hlásí do středních odborných učilišť, mohou uvést též organizaci, pro kterou se chtějí připravovat. Pokud nebude organizace na přihlášce uvedena, doporučí ředitel středního odborného učiliště, s přihlédnutím k požadavkům jednotlivých organizací, pro kterou organizaci se žák může připravovat.

(5) Žáci mohou na přihlášce uvést další střední školu včetně studijního nebo učebního oboru. Žáci, kteří se hlásí do střední školy, kde se koná talentová zkouška, uvedou vždy na druhém místě další střední školu včetně studijního nebo učebního oboru, na které se tyto zkoušky nevyžadují.

(6) Žák nebo další uchazeč připojí k přihlášce doklady svědčící o svých schopnostech, vědomostech a zájmech (např. potvrzení o účasti a umístění v olympiádách, sportovních a uměleckých soutěžích nebo technických soutěžích, popřípadě doklady o autorství, objevu, vynálezu, zlepšovacím návrhu nebo průmyslového vzoru přijatého podle zvláštních předpisů).³⁾

(7) Žák nebo další uchazeč, který je občanem se změněnou pracovní schopností, připojí též rozhodnutí posudkové komise sociálního zabezpečení příslušného okresního národního výboru.

(8) Ředitel základní školy zajistí doplnění předložené přihlášky prospěchem žáka na konci 7. ročníku a v 1. pololetí 8. ročníku, vyjádřením příslušného lékaře o zdravotním stavu žáka a jeho zdravotní způsobilosti ke studiu zvoleného oboru a popřípadě vyjádřením o talentu, schopnostech, vědomostech a zájmech žáka ve vztahu ke zvolenému studijnímu nebo učebnímu oboru.

¹⁾ § 18 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon).

²⁾ § 36 školského zákona.

³⁾ § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech.

(9) Další uchazeči doplní přihlášku životopisem a vyjádřením lékaře o zdravotním stavu a způsobilosti ke studiu a výkonu příslušného povolání.

(10) Ředitel základní školy nebo další uchazeči odeslou přihlášku střední škole:

- a) do učebních a studijních oborů, kde se koná talentová zkouška, do 28. února,
- b) do ostatních učebních a studijních oborů do 16. března.

Přijímací řízení

§ 3

(1) Ředitel střední školy postupuje při rozhodování o přijetí žáka do střední školy podle základních podmínek pro přijetí uvedených v § 1 odst. 1 podle dalších rozhodujících podkladů stanovených v zákoně¹⁾ a s přihlédnutím k hlediskům obsaženým v následujících ustanoveních.

(2) Ředitel středního odborného učiliště si před rozhodnutím o přijetí žáka zajistí stanovisko organizace, pro kterou se žák má připravovat. Ve stanovisku se organizace vyjádří zejména k uplatnění žáka v příslušném povolání.

(3) Žáci, kteří podle rozhodnutí posudkové komise sociálního zabezpečení okresního národního výboru jsou občany se změněnou pracovní schopností²⁾ a mají zdravotní způsobilost k výkonu příslušného povolání, a žáci, kteří jsou autory objevu, vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru podle zvláštních předpisů,³⁾ se přijímají přednostně před žáky, kteří rovnocenně vyhovují přijímacím podmínkám.

(4) Do učebních a studijních oborů středních škol, mimo obory uvedené v odstavci 5, a pokud nerozhodne ředitel střední školy o konání přijímací zkoušky, přijme ředitel střední školy v pořadí žáky, kteří:

1. měli v 7. ročníku na konci školního roku a v 8. ročníku v pololetí v základní škole průměrný prospěch nejvýše 1,27;
2. se umístili v 7. nebo 8. ročníku základní školy na 1.—3. místě v okresním nebo krajském nebo národním kole olympiád nebo soutěží podle přílohy této vyhlášky, jejichž vyhlášovatelem nebo spoluvyhlášovatelem je ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČSR, nebo kteří jsou autory objevu, vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru podle zvláštních předpisů,³⁾ nebo v době docházky do 7. nebo 8. ročníku základní školy získali 1.—3. místo v individuálních nebo kolektivních sportech, v národních a celostátních mistrovských nebo mezistátních sportovních soutěžích a měli v 7. ročníku na konci školního roku a v 8. ročníku v pololetí v základní škole průměrný prospěch nejvýše 1,55;

3. měli v 7. ročníku na konci školního roku a v 8. ročníku v pololetí v základní škole průměrný prospěch nejvýše 1,55, a pokud jde o žáky tříd s rozšířenou výukou matematiky a přírodovědných předmětů a s rozšířenou výukou cizích jazyků průměrný prospěch nejvýše 1,90;

4. splňují kritéria pro přijetí do střední školy podle § 1 odst. 1 a měli v 7. ročníku na konci školního roku a v 8. ročníku v pololetí v základní škole prospěch odpovídající podle posouzení ředitele střední školy požadavkům zvoleného studia.

(5) Do skupiny učebních a studijních oborů 82 a 85 Umění, užité umění a rukodílná výroba,⁶⁾ do gymnázia se zaměřením na matematiku, do sportovní školy a do studijního oboru zubní laborant přijme ředitel střední školy žáky na základě úspěšného vykonání talentové zkoušky.

(6) Při přijímání žáků do gymnázia se zaměřením na tělesnou výchovu, do studijních oborů učitelství pro mateřské školy, vychovatelství a rehabilitační pracovník se po úspěšném vykonání talentové zkoušky postupuje dále podle odstavce 4.

(7) Obsah a formu talentové zkoušky stanoví ředitel střední školy. Talentová zkouška se koná v době od 18. do 22. března.

(8) V učebních a studijních oborech, mimo obory uvedené v odstavcích 5 a 6, může ředitel střední školy rozhodnout o vykonání přijímací zkoušky. Přijímací zkouškou se ověřují schopnosti žáka ke studiu zvoleného oboru. Obsah a formu přijímací zkoušky stanoví ředitel příslušné střední školy. Pokud ředitel střední školy rozhodne o konání přijímací zkoušky, zašle žákovi pozvánku k této zkoušce nejpozději 3 týdny před jejím konáním. Součástí pozvánky je informace o základních požadavcích u přijímací zkoušky.

(9) Přijímací zkoušky se konají 23. a 24. dubna. Krajský národní výbor může v případech nadměrného zájmu žáků o studium na některých středních školách rozhodnout, aby v těchto středních školách se přijímací zkoušky konaly v termínu 23. a 24. dubna a v ostatních středních školách 10. a 11. května.

(10) Při rozhodování o přijetí nebo nepřijetí žáka ke studiu se přihlíží k výsledku přijímací zkoušky a k průměrnému prospěchu žáka podle odstavce 4.

(11) Žákům, kteří se pro řádně doložené vážné důvody (zejména zdravotní nebo plnění povinné školní docházky mimo území Československé socialistické republiky) nemohou dostavit k talentové zkoušce nebo k přijímací zkoušce (pokud byla ředitelem střední školy stanovena) v určeném termínu, povolí ředitel střední školy, do které se žák

¹⁾ § 24 odst. 4 zákona č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Zákon č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů ČSR v sociálním zabezpečení.

³⁾ Vyhláška ministerstva školství ČSR č. 124/1984 Sb., o středních školách, ve znění vyhlášky č. 9/1987 Sb.

hlásí, vykonat zkoušku v náhradním termínu. Náhradní termín stanoví ředitel střední školy.

§ 4

(1) Ředitel střední školy odešle žákovi, popřípadě jeho zákonnému zástupci písemně své rozhodnutí o přijetí nebo nepřijetí ke studiu do 27. dubna, popřípadě do 16. května, jestliže se přijímací zkouška konala 10. a 11. května. Rozhodnutí o přijetí nebo nepřijetí žáka do oboru, kde se podle § 3 odst. 5 koná pouze talentová zkouška, odešle ředitel střední školy do 31. března.

(2) Ředitel střední školy zveřejní v budově školy pořadí přijatých i nepřijatých žáků a dalších uchazečů s uvedením průměrného prospěchu žáka v základní škole a výsledku přijímací zkoušky, pokud se konala: u oborů, kde se konají talentové zkoušky se uvede výsledek talentové zkoušky.

(3) Proti rozhodnutí může žák, popř. jeho zákonný zástupce nebo uchazeč, podat do osmi dnů ode dne doručení prostřednictvím ředitele střední školy odvolání ke krajskému národnímu výboru, který střední školu odborně vede; ředitel střední školy nemůže o odvolání sám rozhodnout.⁷⁾ Pokud krajský národní výbor odvolání zamítne nebo nepostupuje podle § 5 odst. 1, odešle přihlášku s veškerým spisovým materiálem krajskému národnímu výboru příslušnému podle místa trvalého pobytu žáka, nebo přímo uchazeči. Pokud má žák trvalý pobyt v územním obvodu krajského národního výboru, který střední školu odborně vede, postupuje se podle zákona.⁸⁾

(4) Pokud se žák, popřípadě jeho zákonný zástupce neodvolá proti rozhodnutí o nepřijetí, odešle ředitel střední školy přihlášku s veškerým spisovým materiálem krajskému národnímu výboru. U žáka, který nebyl přijat do učebního nebo studijního oboru, kde se koná pouze talentová zkouška, nebo neúspěšně vykonat talentovou zkoušku u oborů podle § 3 odst. 6, odešle ředitel střední školy jeho přihlášku s veškerým spisovým materiálem do střední školy, kterou žák uvedl na druhém místě. U těchto žáků se dále postupuje podle § 3 odst. 4.

(5) Ředitel střední školy informuje okresní národní výbor příslušný podle sídla základní školy, kterou žák navštěvuje, pouze o konečném rozhodnutí o přijetí žáka. Ředitel středního odborného učiliště informuje o konečném rozhodnutí také organizací, pro níž má být žák připravován.

§ 5

Zvláštní ustanovení o přijímání žáků do středních škol

(1) Krajský národní výbor zajišťuje průběh přijímacího řízení do středních škol a vede přehled

volných míst ve středních školách. Pokud krajský národní výbor rozhodl o konání přijímacích zkoušek podle § 3 odst. 9, může krajský národní výbor nepřijatým žákům, kteří konali přijímací zkoušku 23. a 24. dubna a nepodali odvolání, umožnit vykonání přijímací zkoušky v další střední škole ve dnech 10. a 11. května. Žákům, kteří si žádnou střední školu nevybrali, nabízí krajský národní výbor studium v rámci volných míst ve středních školách.

(2) Krajský národní výbor může stanovit výši rezervy pro odvolací řízení, nejvýše však 20 % z plánovaného počtu přijímaných žáků pro jednotlivé učební a studijní obory.

(3) Krajský národní výbor určuje střední školy, v nichž se bude zabezpečovat dokončení povinné školní docházky žáků, kteří nebyli přijati ke studiu ve střední škole, do které se přihlásili nebo přihlášku ke studiu ve střední škole nepodali, ani si nevybrali žádnou střední školu, kterou jim krajský národní výbor nabídl v rámci volných míst ve středních školách.⁹⁾

ČÁST DRUHÁ

PŘIJÍMÁNÍ KE STUDIU PŘI ZAMĚSTNÁNÍ A KE KOMBINOVANÉMU STUDIU VE STŘEDNÍCH ŠKOLÁCH

§ 6

(1) Do prvních ročníků studia při zaměstnání a ke kombinovanému studiu¹⁰⁾ se přijímají podle schopností, vědomostí, zájmů a zdravotního stavu uchazeči, kteří

- a) úspěšně ukončili osmý ročník základní školy nebo získali základní vzdělání a
- b) v roce zahájení studia dosáhnou věku alespoň osmnácti let, s výjimkou uchazečů do studijních oborů určených pro absolventy učebních oborů.¹¹⁾

(2) Uchazeči, kteří byli přijati do studijních oborů určených pro absolventy učebních oborů,¹¹⁾ musí do zahájení studia úspěšně vykonat závěrečnou zkoušku.

§ 7

Uchazeči o studium podávají přihlášky ke studiu do 1. února u organizace (družstva), k níž jsou v pracovním vztahu, a uchazeči, kteří nejsou v pracovním vztahu, přímo řediteli příslušné střední školy do 15. dubna. Uchazeči z učebních oborů středních odborných učilišť, kteří se hlásí do odpovídajících studijních oborů středních odborných učilišť určených pro absolventy učebních oborů, podávají přihlášky prostřednictvím ředitele středního odborného učiliště. Ředitel středního odborného učiliště nebo organizace (družstva) odešle

⁷⁾ § 24 odst. 7 zákona č. 77/1978 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ § 24 odst. 5 zákona č. 77/1978 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ § 19 odst. 2 školského zákona.

¹⁰⁾ § 28 odst. 5 vyhlášky ministerstva školství ČSR č. 124/1984 Sb., ve znění vyhlášky č. 9/1987 Sb.

¹¹⁾ § 1 odst. 2 a oddíl D přílohy vyhlášky ministerstva školství ČSR č. 124/1984 Sb., ve znění vyhlášky č. 9/1987 Sb.

příhlášku do 15. dubna řediteli zvolené střední školy.

§ 8

(1) Uchazeči o studium konají v době od 16. do 31. května, popřípadě v náhradním termínu v posledním týdnu měsíce srpna, přijímací zkoušku, jejíž obsah a přesný termín určí ředitel střední školy. Ředitel střední školy může, podle charakteru učebního nebo studijního oboru a podle počtu uchazečů, rozhodnout o přijetí uchazečů bez přijímací zkoušky; přitom postupuje podle podmínek pro přijetí uvedených v § 6 odst. 1.

(2) Ředitel střední školy rozhodne o přijetí uchazeče do studijního oboru do osmi dnů od termínu stanoveného pro konání přijímací zkoušky. U uchazečů, kteří podle odstavce 1 přijímací zkoušku nekonají, rozhodne ředitel střední školy o jejich přijetí nejpozději do 10. června.

(3) Ke studiu může být přijat i uchazeč, kterého organizace (družstvo) ke studiu nedoporučuje.

(4) Proti rozhodnutí může uchazeč nebo jeho zákonný zástupce, je-li uchazeč nezletilý, podat do osmi dnů prostřednictvím ředitele střední školy odvolání ke krajskému národnímu výboru, který střední školu odborně vede; ředitel střední školy nemůže o odvolání sám rozhodnout.⁷⁾

ČÁST TŘETÍ

PŘIJÍMÁNÍ DO VYŠŠÍCH ROČNÍKŮ STŘEDNÍCH ŠKOL

§ 9

(1) Do vyšších ročníků středních škol mohou být přijati uchazeči, kteří nejsou žáky jiné střední školy a kteří úspěšně vykonají rozdílovou zkoušku, jejímž obsahem je znalost učiva z nižších ročníků příslušné střední školy.

(2) Termíny, obsah a formu rozdílové zkoušky a ročník, do kterého bude uchazeč zařazen, určí ředitel střední školy, do které se uchazeč hlásí.

ČÁST ČTVRTÁ

PŘIJÍMÁNÍ DO POMATURITNÍHO STUDIA

§ 10

Pomaturitní studium kvalifikační

(1) Do studijních oborů pomaturitního kvalifikačního studia, v němž se získává nová odborná kvalifikace, stanovených zvláštními předpisy,¹²⁾ se přijímají uchazeči k získání odborné kvalifikace studiem v jiném studijním oboru, než ve kterém vykonali maturitní zkoušku.

(2) Do pomaturitního studia kvalifikačního podle odstavce 1 se přijímají uchazeči podle svých schopností, vědomostí, zájmů a zdravotního stavu.

(3) Do denního pomaturitního kvalifikačního studia se přednostně přijímají žáci střední školy, kteří v předcházejícím školním roce získali úplné střední vzdělání.

(4) Do pomaturitního kvalifikačního studia při zaměstnání se přijímají uchazeči, kteří získali úplné střední vzdělání a jsou v pracovním vztahu. U žen, které pečují alespoň o jedno dítě, u občanů se změněnou pracovní schopností, u invalidních důchodců a u občanů poskytujících služby na základě povolení národního výboru,¹³⁾ se pracovní vztah nevyžaduje.

(5) Žáci střední školy podávají přihlášky k dennímu pomaturitnímu kvalifikačnímu studiu do 10. května řediteli střední školy, v níž končí studium; ředitel této školy odešle přihlášku do 20. května řediteli střední školy, do které se žák hlásí ke studiu. Ostatní uchazeči o denní pomaturitní kvalifikační studium podávají přihlášku do 20. května přímo řediteli střední školy, do které se hlásí ke studiu. Absolventi středních škol, kteří nebyli přijati ke studiu na vysokých školách a chtějí získat odbornou kvalifikaci v pomaturitním kvalifikačním studiu ve střední škole, požádají děkanát příslušné fakulty o převedení přihlášky ke studiu na příslušnou střední školu. Děkanát zašle přihlášku a související doklady řediteli střední školy do 15. srpna.

(6) Uchazeči o pomaturitní kvalifikační studium při zaměstnání podávají přihlášky ke studiu do 1. února organizaci (družstvu), k níž jsou v pracovním vztahu, a uchazeči, kteří nejsou v pracovním vztahu, přímo řediteli příslušné střední školy do 15. dubna; organizace odešle přihlášku též do 15. dubna řediteli příslušné střední školy.

(7) Uchazeči o studium konají přijímací zkoušku, jejíž obsah určí ředitel střední školy. Přijímací zkouška se koná ve druhé polovině června. Absolventi středních škol, kteří nebyli přijati ke studiu na vysoké škole a kteří požádali děkanát příslušné fakulty o převedení přihlášky, konají přijímací zkoušku v druhé polovině srpna. Přesný termín přijímací zkoušky určí ředitel střední školy.

(8) Ředitel střední školy může podle charakteru studijního oboru pomaturitního kvalifikačního studia a podle počtu uchazečů rozhodnout o přijetí uchazečů bez přijímací zkoušky.

§ 11

Pomaturitní studium specializační a inovační

(1) Do pomaturitního studia specializačního a inovačního, ve kterém si studující prohlubují dosažené vzdělání, zdokonalují se pro kvalifikovaný výkon povolání nebo se specializují pro konkrétní činnosti, se přijímají zkoušky nekonají.

(2) Termín odevzdání přihlášek do pomaturitního specializačního studia a zahájení studia stanoví ředitel střední školy.

¹²⁾ § 30 vyhlášky č. 124/1984 Sb.

¹³⁾ Nařízení vlády ČSR č. 1/1988 Sb., o prodeji zboží a poskytování jiných služeb občany na základě povolení národního výboru.

ČÁST PÁTÁ
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 12

Zrušuje se:
Vyhláška ministerstva školství České socialistické

republiky č. 95/1984 Sb., o přijímání ke studiu ve středních školách.

§ 13

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1990.

Ministr:
Adam v. r.

Příloha vyhlášky č. 186/1989 Sb.

Přehled olympiád a soutěží

Druh olympiády — soutěže	Vítězné umístění se uznává pro přijetí do těchto středních škol nebo učebních a studijních oborů
1. Olympiáda v českém jazyce, v ruském jazyce, olympiáda matematická, fyzikální, chemická, biologická a konverzační soutěže v anglickém, německém a francouzském jazyce	Všechny střední školy
2. Archimediáda	Všechny střední školy
3. Zlatá srnčí trofej	SZeŠ a SLŠ
4. Zlatá udice	Střední rybářská škola 45-73-2 rybář
5. Mladý zahrádkář	SZeŠ 45-71-2 zahradník
6. Zlatá včela	SZeŠ 45-60-2 pěstitel se zaměřením 02 ovocnářství a včelařství
7. Chovatelské dovednosti mladých	SZeŠ, v SOU 45-03-4 operátor zemědělské techniky se zaměřením 02 pro živočišnou výrobu, 45-55-4 chovatel cizokrajných zvířat, 45-80-2 chovatel
8. Soutěž v programování	Všechny střední školy
9. Soutěž mladých historiků	G, stř. knihov. školy v SOU studijní obor 64-41-4 knihkupec
10. Galerie mladé módy	SPŠ oděvní, v SOU studijní obor: 31-37-4 operátor oděvní výroby se zaměřením 01 pro oděvní výrobu, 02 pro oděvní stroje a zařízení, 31-38-4 operátor textilní výroby se zaměřením 01 pro tkalcovny 02 pro přádelny 03 pro pletárny 04 pro zušlechťování textilií 32-43-4 operátor kožedělné výroby, 32-44-4 operátor kožešnické výroby 31-52-2 krejčí 31-85-2 švadlena 31-51-2 kožešník
11. Národní přehlídka dětských recitátorů (jen jednotlivci)	SPgŠ v SOU studijní obor 64-41-4 knihkupec
12. Soutěže modelářských odborností (podle zvoleného studijního oboru)	SPŠ, SOU

187

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky

ze dne 24. listopadu 1989,

kterou se provádí zákon o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniami

Ministerstvo zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky stanoví podle § 8 odst. 6, § 9 odst. 8 a § 15 odst. 2 zákona České národní rady č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniami:

ČÁST PRVNÍ

ZŘIZOVÁNÍ, SPRÁVA A ČINNOST
PROTIALKOHOLNÍ ZÁCHYTNÉ STANICE

§ 1

Zřizování a správa protialkoholní záchytné stanice

(1) Protialkoholní záchytnou stanicí (dále jen „záchytná stanice“) podle potřeby zřizuje a spravuje národní výbor¹⁾ v místě, v němž je možnost zajistit specializovanou léčebně preventivní péči. Záchytná stanice se zřizuje především v místech s naléhavou potřebou ochrany před nadměrným požíváním alkoholických nápojů. V místech, kde by záchytná stanice nebyla dostatečně využita pro malý počet případů, lze zřídit záchytnou stanicí pro větší územní celek spadající do působnosti několika národních výborů.

(2) Záchytnou stanicí vede lékař.

§ 2

Příjem a propouštění osob

(1) O přijetí do záchytné stanice, o potřebě a způsobu nezbytného ošetření, o délce pobytu a propuštění osoby rozhoduje služba konající lékař. Přítom vychází nejen z výsledků vlastního vyšetření, ale i z výsledků konziliárních a laboratorních vyšetření, z údajů osob, které postiženého do záchytné stanice dopravily, a z dalších informací.

(2) Jde-li o osobu s těžkým stavem otravy alkoholem, se zraněním, popřípadě s jinou poruchou zdraví, která si vyžaduje odborné lékařské ošetření, nepřijímá se do záchytné stanice.

(3) Ze záchytné stanice se propouštějí osoby po vymizení alkoholického opojení. Je-li v záchytné stanici umístěna osoba mladší 18 let, vyrozumí se před propuštěním její zákonný zástupce, popřípadě jiná osoba odpovědná za její výchovu.

(4) Oděv, peníze, jiné cennosti a doklady umístované osoby přejímá pověřený pracovník záchytné stanice za přítomnosti další osoby, která písemně toto převzetí potvrdí. Při propouštění odevzdá pracovník záchytné stanice převzatý oděv, peníze, jiné cennosti a doklady ošetřované osobě, která převzetí písemně potvrdí.

(5) Pracovníkům záchytné stanice mohou se souhlasem lékaře pomáhat v rámci léčby prací i osoby, jimž se poskytuje ambulantní nebo ústavní protialkoholní a protitoxikomanická péče.

(6) Nemohou-li pracovníci záchytné stanice zvládnout agresivní chování umístované osoby vlastními prostředky, vyžádají si součinnost útvaru Sboru národní bezpečnosti.²⁾

§ 3

Doprava do záchytné stanice

(1) Národní výbory zabezpečují dopravu osob do záchytné stanice vozidly zdravotnických zařízení, je-li to ze zdravotního hlediska potřebné. Podle místních podmínek mohou národní výbory zabezpečovat dopravu těchto osob do záchytné stanice k tomu účelu určeným vozidlem. V ostatních případech zabezpečují národní výbory dopravu osob do záchytné stanice prostřednictvím útvarů Sboru národní bezpečnosti.³⁾

(2) Zdravotníci pracovníci si vyžádají při dopravě zachycené osoby do záchytné stanice vozidlem zdravotnického zařízení, popřípadě vozidlem národního výboru součinnost útvaru Sboru národní bezpečnosti,²⁾ jestliže se tato osoba chová agresivně a přímo ohrožuje pracovníky nebo zařízení státní zdravotní správy.

§ 4

Oznamovací povinnost záchytné stanice

(1) Každé ošetření zachycené osoby je záchytná stanice povinna oznámit ordinaci protialkoholní a protitoxikomanické péče (dále jen „ordinace“) podle trvalého pobytu, popřípadě místa, kde tato osoba pracuje nebo se zdržuje. Jde-li o osobu mladší 18 let, je záchytná stanice povinna oznámit

¹⁾ § 8 odst. 3 zákona České národní rady č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniami.

²⁾ § 16 odst. 2 zákona č. 40/1974 Sb., o Sboru národní bezpečnosti.

³⁾ § 37 odst. 1 zákona č. 40/1974 Sb.

její ošetření též jejímu zákonnému zástupci, popřípadě jiné osobě odpovědné za její výchovu⁴⁾ a dále též příslušnému dorostovému, popřípadě obvodnímu dětskému lékaři.

(2) Zjistí-li pracovník záchytné stanice, že ošetřovaná osoba je ve stavu pracovní neschopnosti, oznámí její zachycení příslušnému obvodnímu lékaři a komisi národního pojištění příslušného odborového orgánu působícího v organizaci, k níž je zachycená osoba v pracovněprávním nebo obdobném vztahu, popřípadě jinému orgánu, který plní úkoly nemocenského pojištění.

§ 5

Odběr krve a moče

(1) V záchytné stanici se provádí u zachycených osob odběr krve ke zjištění koncentrace alkoholu. Nelze-li z důvodu nebezpečí pro zdraví osoby odběr krve uskutečnit,⁵⁾ provede se odběr moče.

(2) Odběr krve nebo moče lze provést při přijetí do záchytné stanice, v době pobytu v záchytné stanici nebo při propuštění. O provedených odběrech se vedou přesné záznamy. Odběr krve nebo moče se provádí na vyžádání oprávněných orgánů,⁶⁾ popřípadě na žádost zachycené osoby.

§ 6

Úhrada nákladů za dopravu, vyšetření a ošetření

(1) Osoba, která je umístěna nebo vyšetřena⁶⁾ v záchytné stanici, je povinna zaplatit paušální částky za:

- dopravu do záchytné stanice skutečnou vozidlem zdravotnického zařízení, národního výboru nebo útvaru Sboru národní bezpečnosti;
- vyšetření ke zjištění, zda je pod vlivem alkoholu a ke stanovení koncentrace alkoholu;
- ošetření v záchytné stanici.

(2) Paušální částky⁷⁾ uvedené v odstavci 1 je povinna osoba zaplatit tehdy, je-li výsledek vyšetření pozitivní.

(3) Postup při placení a vymáhání paušálních částek se řídí zvláštními předpisy.⁸⁾

ČÁST DRUHÁ

POSKYTOVÁNÍ LÉČEBNĚ PREVENTIVNÍ PÉČE OSOBÁM ZÁVISLÝM NA ALKOHOLU NEBO NA JINÉ NÁVYKOVÉ LÁTCE VČETNĚ NIKOTINU

Poskytování ambulantní péče

§ 7

(1) Ambulantní péči osobám závislým na alkoholu nebo na jiné návykové látce s výjimkou zá-

vislých na nikotinu (dále jen „závislá osoba“) poskytují ordinace, které se zřizují v rámci poliklinických psychiatrických oddělení nemocnic s poliklinikou podle místa trvalého pobytu, popřípadě místa, kde tato osoba pracuje nebo se zdržuje.

(2) Činnost ordinace lze zaměřit na úzce specializované úseky odborné péče, zejména na ochranu dětí, mladistvých a žen před alkoholismem a jinými toxikomaniemi, popřípadě pro ně zřídit samostatné ordinace nebo k zabezpečení komplexní péče i specializovaná střediska, včetně anonymního poradenství.

§ 8

(1) Ordinace provádějí v rámci poskytované ambulantní péče vyšetření za účelem zjištění, zda jde o závislé osoby. Vyšetření se provádí u osob, které se přihlásily k poskytnutí péče samy nebo na návrh

a) obvodního územního nebo závodního lékaře, dorostového lékaře, popřípadě lékaře jiného zdravotnického zařízení státní zdravotní správy, lékařské krajské vojenské správy u odvedenců povolaných k výkonu vojenské základní (náhradní) služby či lékařů zdravotnického zařízení ozbrojených sil při propouštění osob z vojenské činné služby,

b) záchytné stanice.

(2) Podnět k lékařskému vyšetření osoby mohou ordinaci podat zejména rodinní příslušníci, organizace, u níž je osoba v pracovněprávním nebo obdobném vztahu, škola, jsou-li jejími žáky, orgány Sboru národní bezpečnosti, prokuratury nebo soudu, sbory národních výborů pro ochranu před alkoholismem a jinými toxikomaniemi a sociální kurátoři.

(3) Podle výsledků lékařského vyšetření a získaných poznatků ze sociálních šetření a návštěvní služby zařazuje ordinace závislé osoby do své evidence, popřípadě do své péče, jestliže to vyžaduje jejich zdravotní stav.

§ 9

(1) Nepodrobí-li se osoba, u níž byl návrh k podrobení se ambulantní péči shledán odůvodněným, péči dobrovolně, odmítá-li ji nebo ztěžuje, podá ordinace návrh řediteli okresního ústavu národního zdraví na vydání rozhodnutí o povinné ambulantní péči.

(2) Jestliže by ambulantní péče nebyla účelná nebo se ukázala neúčinnou, navrhuje z podnětu ordinace ředitel okresního ústavu národního zdraví příslušnému okresnímu národnímu výboru vydání

⁴⁾ § 8 odst. 4 zákona České národní rady č. 37/1989 Sb.

⁵⁾ § 6 odst. 3 zákona České národní rady č. 37/1989 Sb.

⁶⁾ § 8 odst. 1 zákona České národní rady č. 37/1989 Sb.

⁷⁾ Seznámkou o určení úhrad za zdravotnické služby, které nejsou nezbytné, uveřejněný v částce 4—8 1987 Věst. MZ ČSR.

⁸⁾ § 65 vyhlášky ministerstva zdravotnictví č. 42/1986 Sb., o poskytování léčebně preventivní péče.

§ 57 občanského zákoníku.

rozhodnutí o povinné ústavní péči, popřípadě o následné ambulantní péči.

(3) Ordinance spolupracuje se zařízeními ústavní protialkoholní a protitoxikomanické péče. Po skončení ústavní péče pokračuje ordinace v dolečování podle pokynů zařízení ústavní péče a sleduje, zda léčená osoba zachovává abstinenci.

(4) Ordinance poskytuje péči i osobám, kterým uložil soud ochranné léčení.⁹⁾

§ 10

(1) Léčebně preventivní péče osobám závislým na nikotinu se poskytuje formou ambulantní péče, pokud se jí dobrovolně podrobí.

(2) Ambulantní péči poskytují osobám závislým na nikotinu protikuřácké poradny zřízené v rámci poliklinických oddělení nemocnic s poliklinikou podle místa trvalého pobytu, popřípadě místa, kde osoba pracuje nebo se zdržuje.

§ 11

(1) Ordinance vede odděleně evidenci osob závislých na alkoholu a odděleně evidenci osob závislých na jiné návykové látce, s výjimkou osob závislých na nikotinu, podle převládající návykové látky.

(2) Při změně pobytu evidované osoby zasílá ordinace dokumentaci ordinací příslušné podle místa nového pobytu.

(3) Z evidence se vyřazují na návrh odborného ošetřujícího lékaře osoby, které abstínují nejmeně dva roky.

§ 12

Ordinance spolupracuje

- a) s obvodními lékaři, lékaři zdravotnické služby ozbrojených sil a s lékaři železničního zdravotnictví;
- b) s obvodními dětskými a dorostovými lékaři, kterým neprodleně oznamuje evidované nedobrovolně se léčící závislé osoby do 18 let, a vyměřuje si s těmito lékaři poznatky o zdravotních, sociálních a výchovných podmínkách dětí a mladistvých;
- c) se soudně lékařskými pracovišti;
- d) s orgány péče o dítě a sociálními kurátory národních výborů a se školami;
- e) s odděleními zdravotní výchovy ústavů národního zdraví;
- f) se sbory pro ochranu před alkoholismem a jinými toxikomanielemi národních výborů a posádkových správ;
- g) s útvary Sboru národní bezpečnosti v otázkách odnímání a vracení řidičských oprávnění a oprávnění k držení střelných zbraní;

h) s pověřenými příslušníky Sboru národní bezpečnosti a s komisemi pro účelnou farmakoterapii na úseku péče o osoby závislé na jiné návykové látce;

i) se soudy při výkonu ochranného léčení uloženého soudy, při změně ochranného ambulantního léčení na léčení ústavní a při ukončení ambulantního léčení a

j) s dalšími orgány zúčastněnými na ochraně před alkoholismem a jinými toxikomanielemi.

Poskytování ústavní péče

§ 13

(1) Ústavní péči poskytují závislým osobám oddělení pro protialkoholní a protitoxikomanickou péči (dále jen „oddělení“) psychiatrických léčen a pracoviště pro protialkoholní a protitoxikomanickou péči (dále jen „pracoviště“) psychiatrických oddělení nemocnic s poliklinikou.

(2) Zdravotnická zařízení uvedená v odstavci 1 poskytují ústavní péči závislým osobám:

- a) které se léčí dobrovolně;
- b) které se léčí povinně na základě rozhodnutí okresního národního výboru;
- c) kterým bylo uloženo ochranné léčení soudem,⁹⁾ avšak nebylo realizováno v průběhu výkonu trestu odnětí svobody.

§ 14

(1) Závislá osoba je povinna podrobit se povinné ústavní péči v termínu, který určí příslušné oddělení psychiatrické léčebny nebo pracoviště psychiatrického oddělení nemocnice s poliklinikou.

(2) Délku povinné ústavní péče navrhuje zdravotnické zařízení ústavní péče, které má závislou osobu v péči, a to nejvýše v délce 11 měsíců.

(3) Po ukončení ústavní péče předává zdravotnické zařízení závislou osobu ordinaci k poskytování následné ambulantní péče směřující ke komplexní rehabilitaci.

§ 15

Socioterapeutická činnost

Zdravotnická zařízení poskytující ambulantní i ústavní péči osobám závislým sledují zdravotní a sociální podmínky osob, které mají v péči, v jejich rodinách i organizacích, k nimž jsou v pracovněprávním nebo obdobném vztahu. Organizují pro pacienty i členy jejich rodin socioterapeutické kluby, jejichž činnost zahrnuje zejména kolektivní psychoterapii, klubovou, kulturní, zájmovou a sportovní aktivitu, dále intenzivní léčebné pobyty v přírodě, manželskou a rodinnou terapii a jiné formy péče. Na této činnosti zdravotnických zařízení se mohou podílet i vybraní pacienti, kteří abstínují, popřípadě osoby, které byly vyřazeny z evidence ordinací, a organizace.

⁹⁾ § 72 trestního zákona.

§ 104 a 105 instrukce ministra spravedlnosti ČSR č. 4/1973 Sb. instr. a sdělení MS ČSR, kterou se vydává jednací řád pro okresní a krajské soudy (reg. v částce 19/1973 Sb.).

ČÁST TŘETÍ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 16

Záchytná stanice může odebrat krev nebo moč za účelem zjištění koncentrace alkoholu i osobě, která v ní není umístěna, a to na vyžádání oprávněných orgánů) nebo na její vlastní žádost.

§ 17

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se § 1 odst. 1 písm. d) a § 4 směrnice

ministerstva zdravotnictví ČSR č. 3/1987 Věst. MZ ČSR o úhradách za zdravotnické služby, které nejsou nezbytné, v zařízeních léčebně preventivní péče a v Ústavu kosmetiky a o manipulačním poplatku za vystavení lékařského předpisu (reg. v částce 17/1987 Sb.).

§ 18

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna

1990.

Ministr:

Prof. MUDr. Prokopec CSc. v. r.

188

VYHLÁŠKA

Ministerstva poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky

z 15. novembra 1989

o povoľovaní výroby, dovozu, overovania a uvádzania do obehu, používania a kontrole veterinárnych liečiv a prípravkov

Ministerstvo poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky po dohode s Ministerstvom zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky podľa § 18 ods. 5 zákona č. 87/1987 Zb. o veterinárnej starostlivosti ustanovuje:

Úvodné ustanovenie**§ 1**

Veterinárnymi liečivami a prípravkami (ďalej len „prípravky“) podľa tejto vyhlášky sú prípravky hromadne vyrábané alebo individuálne zhotovované

- a) určené na prevenciu, diagnostiku a liečenie ochorení zvierat alebo ovplyvňujúce ich fyziologické funkcie vrátane medikovaných kŕmnych prípravkov a kŕmív a prípravkov obsahujúcich špecificky účinné látky, používané v kŕmivách a nápojoch,
- b) dezinfekčné, dezinfekčné a deratizačné, ktoré prichádzajú do styku so zvieratami a ich prostredím, potravinami a surovinami živočíšneho pôvodu (ďalej len „živočíšne produkty“) a kŕmivami,
- c) liečebno-kozmetické prípravky pre zvieratá.

§ 2

(1) Bez súhlasu alebo povolenia príslušných orgánov¹⁾ sa prípravky nesmú overovať, vyrábať, dovážať a uvádzať do obehu.

(2) Povolenie Štátnej veterinárnej správy Českej socialistickej republiky vydané v rámci jej pôsobnosti platí aj v Slovenskej socialistickej republike.

Overovanie prípravkov**§ 3**

(1) Žiadosť o udelenie súhlasu alebo povolenie overovania nového prípravku v chove zvierat podáva organizácia alebo občan navrhujúci využitie tohto prípravku (ďalej len „navrhovateľ“) Štátnej veterinárnej správy Slovenskej socialistickej republiky (ďalej len „štátna veterinárna správa“). V žiadosti treba uviesť

- a) stručnú charakteristiku prípravku, jeho zloženie a určenie,
 - b) výsledky vlastných pokusov s prípravkom vrátane sledovania výskytu reziduí a vplyvov na životné prostredie,
 - c) navrhovaný spôsob výroby prípravku, hodnotenie jeho akosti a predbežný návod na použitie,
 - d) údaje o schválení metodiky overovania účinnosti a bezpečnosti prípravku [§ 16 ods. 1 písm. b)],
 - e) návrh na určenie chovateľa, v ktorého chove sa má prípravok overovať.
- (2) Navrhovateľ k žiadosti pripojí
- a) súhlas chovateľa, v ktorého chove sa má prípravok overovať,
 - b) stanovisko okresnej (mestskej) veterinárnej správy k overovaniu u chovateľa v jej územnom obvode.

(3) V súhlase alebo povolení môže štátna veterinárna správa určiť bližšie podmienky overovania, vrátane termínu, dokedy sa má overovanie ukončiť.

§ 4

(1) Po skončení overovania navrhovateľ zhodnotí jeho výsledky a získané poznatky v záverečnej správe, ktorú predloží štátnej veterinárnej správe. Zároveň ju požiada o súhlas na začatie overovacej výroby.

(2) Štátna veterinárna správa rozhodne na základe záverečnej správy navrhovateľa, prípadne i oponentského konania k nej a stanoviska orgánu vrcholnej odbornej kontroly,²⁾ či sa môže začať overovacia výroba prípravku. V kladnom prípade určí trvanie výroby, jej objem, prípadne i podmienky používania prípravku z tejto výroby.

Výroba prípravkov a ich uvádzanie do obehu**§ 5**

(1) Po uplynutí doby určenej na overovaciu výrobu zhodnotí výrobca jej výsledky a získané poznatky z používania prípravku a predloží toto

¹⁾ § 10 písm. 1) zákona SNR č. 110/1987 Zb. o pôsobnosti orgánov veterinárnej starostlivosti Slovenskej socialistickej republiky.

²⁾ § 18 ods. 4 zákona č. 87/1987 Zb. o veterinárnej starostlivosti.

hodnotenie štátnej veterinárnej správy spolu so žiadosťou o udelenie súhlasu na schválenie alebo o povolenie výroby prípravku a jeho uvádzanie do obehu.

(2) Štátna veterinárna správa rozhodne o žiadosti na základe výsledkov overovacej výroby, poznatkov z používania prípravku a stanoviska orgánu vrcholnej odbornej kontroly.

(3) K zmene v technológii výroby a v zložení alebo určení prípravku vrátane zmien vyplývajúcich zo zavedenia vynálezu alebo zlepšovacieho návrhu do výroby treba nový súhlas alebo povolenie.

§ 6

(1) Výroba prípravkov a ich uvádzanie do obehu možno povoliť, len ak výrobca utvoril hygienické, prevádzkové, technické, organizačné a kadrové predpoklady na výrobu prípravkov v súlade so zásadami správnej výrobnéj praxe v záujme štandardnej akosti a požadovanej účinnosti a bezpečnosti prípravkov zodpovedajúcej súčasným poznatkom vedy a techniky a požiadavkám veterinárnej starostlivosti.

(2) Zásadami správnej výrobnéj praxe sa rozumie najmä

- a) dodržiavanie podmienok, za ktorých bola výroba prípravku povolená, a ak ide o prípravok podliehajúci registrácii, za ktorých bol registrovaný, a dodržiavanie ukazovateľov akosti vyplývajúcich zo všeobecne záväzného právneho predpisu alebo technickej normy a určených technologických a pracovných postupov,
- b) starostlivosť o hygienu výroby, najmä pravidelné upratovanie, čistenie, dezinfekcia, dezinfekcia a deratizácia, dodržiavanie zásad osobnej hygieny pracovníkov pri výrobe prípravkov a manipulácii s nimi,
- c) opatrenia na ochranu surovín a hotových výrobkov pred znečistením a zámenami,
- d) správne vyznačovanie doby použiteľnosti, prípadne expirácie prípravkov a lehôt, po ktoré použitie prípravku nepriaznivo ovplyvňuje zdravotnú nezávadnosť živočíšnych produktov [ďalej len „ochranné lehoty“],
- e) skladovanie a preprava prípravkov za podmienok, za ktorých sa uchováva ich akosť, účinnosť a bezpečnosť,
- f) používanie obalov a obalových materiálov, ktoré chránia prípravky pred znečistením alebo iným znehodnotením a nemôžu nepriaznivo ovplyvňovať ich akosť, účinnosť a bezpečnosť,
- g) starostlivosť o kvalifikáciu pracovníkov zú-

častnených na výrobe prípravkov a manipulácii s nimi.

(3) Na obaloch prípravkov musia byť uvedené údaje a označenia, ktoré požaduje Československý liekopis³⁾ a technické normy, ako aj ochranné lehoty.

(4) Ak je to potrebné z dôvodu ochrany zdravia a životného prostredia, je výrobca povinný uviesť v návode na použitie prípravku postup likvidácie obalu a nepoužiteľného prípravku.

(5) Organizácia, ktorej základným predmetom činnosti nie je výroba prípravkov, potrebuje na výrobu prípravkov uvedených v § 1 písm. a) aj súhlas štátnej veterinárnej správy.

§ 7

Trovy spojené s povoľovaním výroby prípravku a jeho uvádzania do obehu uhrádza žiadateľ paušálnou sumou 2000,— Kčs, ktorá zahŕňa náklady na odborné oponentské posudky a na bežnú laboratórnu kontrolu vrátane použitia zariadení a materiálov.

§ 8

(1) Štátna veterinárna správa môže zrušiť povolenie na výrobu prípravku a jeho uvádzanie do obehu,

- a) ak sa zistia nežiadúce účinky alebo iné vlastnosti prípravku, ktoré nie sú v súlade s vydaným povolením,
- b) ak bolo oprávnenie z povolenia zneužitá,
- c) ak o to požiada výrobca.

(2) Z dôvodov uvedených v odseku 1 môže dať štátna veterinárna správa podnet na zrušenie registrácie prípravku.⁴⁾

§ 9

Dovoz prípravku

(1) Ustanovenia o povoľovaní overovania a výroby prípravkov a ich uvádzania do obehu, s výnimkou úpravy overovacej výroby, primerane platia aj na povoľovanie dovozu prípravkov.

(2) Dovozca je povinný predložiť orgánu vrcholnej odbornej kontroly na overenie vzorky prípravku, ktorý má byť dovážaný.

(3) Dovoz prípravkov obsahujúcich živé zárodoky (kmene baktérií, vírusov, fágov, plesní a parazitov) možno povoliť,⁵⁾ ak

- a) zásielku pred odoslaním prehliadol štátny alebo štátom poverený veterinárny lekár a táto bola v jeho prítomnosti pripravená na prepravu,

³⁾ Vyhláška Ministerstva zdravotníctva SSR č. 32/1987 Zb. o záväznosti Československého liekopisu.

⁴⁾ § 8 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva SSR č. 72/1987 Zb. o registrácii hromadne vyrábaných liečivých prípravkov.

⁵⁾ § 16 ods. 1 zákona č. 87/1987 Zb.

§ 1 ods. 1 vyhlášky Federálneho ministerstva poľnohospodárstva a výživy č. 118/1987 Zb. o veterinárnej ochrane štátneho územia.

- b) zásielka sa prepravuje v balení vylučujúcom rozšírenie ochorenia ľudí alebo zvierat,
- c) k zásielke je priložené osvedčenie o tom, že ju môže otvoriť len príjemca.

(4) Dovož prípravkov mimo rámca zahraničnej neobchodnej činnosti (neobchodný dovoz) je možný len ak ide o hromadne vyrábané prípravky v pôvodnom balení, a to len na základe súhlasu príslušnej okresnej (mestskej) veterinárnej správy. Ak ide o prípravky uvedené v odseku 3, vyžaduje sa súhlas štátnej veterinárnej správy.

(5) Na dovoz prípravkov v cestovnom styku zahraničnými osobami pre potreby ich zvierat počas pobytu v Československej socialistickej republike alebo československými fyzickými alebo právnickými osobami, ktoré si ich obstarali a začali používať v zahraničí, netreba súhlas orgánu veterinárnej správy; takto možno dovážať prípravky len v nevyhnutnom množstve.

Používanie prípravkov

§ 10

(1) Na veterinárne odborné úkony sa môžu používať len prípravky

- a) schválené podľa osobitných predpisov alebo povolené štátnou veterinárnou správou po dohode s Ministerstvom zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky,
- b) zhotovené podľa predpisu veterinárneho lekára v lekárni alebo v inom na to určenom zariadení podľa Československého liekopisu.

(2) Predpis veterinárneho lekára organizácie štátnej veterinárnej služby a podnikovej veterinárnej služby⁶⁾ obsahuje

- a) názov a odtlačok pečiatky organizácie štátnej veterinárnej služby, prípadne organizácie, v ktorej bola zavedená podniková veterinárna služba,
- b) názov a sídlo chovateľskej organizácie alebo meno a bydlisko chovateľa a druh zvierata,
- c) predpis prípravku vrátane návodu na jeho použitie a údaj o tom, že prípravok má byť vydaný opakovane,
- d) dátum vyhotovenia predpisu,
- e) čitateľne napísané meno a priezvisko veterinárneho lekára a jeho vlastnoručný podpis.

(3) Prípravky viazané na predpis veterinárneho lekára možno vydať aj na objednávku chovateľskej organizácie potvrdenú príslušným veterinárnym lekárom, ak objednávka obsahuje údaje uvedené v odseku 2.

(4) Pri predpisovaní prípravkov obsahujúcich omamné alebo psychotropné látky, antibiotiká a

antimikrobiálnych chemoterapeutík, hormónov a látok s hormonálnym účinkom postupujú veterinárni lekári podľa osobitných predpisov.⁷⁾

§ 11

(1) Prípravky možno predpisovať a používať len v súlade so zásadami účelnej farmakoterapie vo veterinárnej medicíne a ochrany živočíšnych produktov pred cudzorodými látkami.

(2) Po uplynutí doby expirácie prípravkov, prípadne doby ich použiteľnosti nemožno prípravky použiť bez overenia ich akosti, účinnosti a bezpečnosti.

§ 12

(1) Injekčné prípravky môžu aplikovať len veterinárni lekári a veterinárni technici.

(2) Hromadné podávanie prípravkov, ktorých použitie je podľa upozornenia výrobcu alebo podľa skúseností spojené so zvýšeným nebezpečenstvom nežiadúcich účinkov pre zvieratá, je prípustné len pod dozorom príslušného veterinárneho lekára.

(3) Ak nejde o prípady uvedené v odsekoch 1 a 2, poučí príslušný veterinárny lekár chovateľa

- a) o spôsobe podávania prípravku vrátane opatrení na ochranu zdravia osôb, ktoré s prípravkom zaobchádzajú,
- b) o dávkovaní prípravku, dobe jeho podávania a o ochrannej lehote,
- c) o možných nežiadúcich účinkoch nedodržania poučenia.

§ 13

(1) Okresná (mestská) veterinárna správa určí, v akom množstve môžu chovateľské organizácie skladovať jednotlivé prípravky.

(2) Chovateľské organizácie sú povinné

- a) dodržiavať pokyny orgánu veterinárnej správy týkajúce sa používania a skladovania prípravkov a ochranné lehoty,
- b) zriaďovať oddelené priestory na skladovanie prípravkov pod uzáverom a udržiavať ich v stave zodpovedajúcom požiadavkám na riadne skladovanie prípravkov,
- c) vydávať prípravky viazané na predpis veterinárneho lekára zo skladu len so súhlasom veterinárneho lekára,
- d) viesť evidenciu o nákupe prípravkov, o ich výdaji zo skladu a o ich použití,
- e) upovedomiť ihneď orgán veterinárnej správy o závažných nežiadúcich účinkoch použitého prípravku, prípadne o závadách prípravku.

⁶⁾ § 5 ods. 3 vyhlášky Ministerstva poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky č. 115/1987 Zb. o podnikovej veterinárnej službe.

⁷⁾ Nariadenie vlády SSR č. 206-1988 Zb. o jedoch a niektorých iných látkach škodlivých zdraviu. Smernice Ministerstva zdravotníctva SSR z 30. decembra 1975 č. Z-2 115/1975-B/1 o hospodárení s liekmi a zdravotníckymi potrebami uverejnené pod č. 30/1975 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR registrované v číastke 16 1976 Zb.

Kontrola přípravkov**§ 14**

Kontrolu vo veciach overovania, výroby, dovozu, uvádzania do obehu a používania prípravkov vykonávajú

- a) výrobcovia prípravkov,
- b) orgány veterinárnej správy v rámci veterinárneho dozoru,⁸⁾
- c) Ústav pre štátnu kontrolu veterinárnych biopreparátov a liečiv, ako orgán vrcholnej odbornej kontroly,
- d) štátny ústav pre kontrolu liečiv.⁹⁾

§ 15

(1) Výrobca prípravkov je povinný robiť

- a) vstupnú kontrolu akosti surovín, medzioperačnú kontrolu a výstupnú kontrolu akosti, účinnosti a bezpečnosti hotových výrobkov,
- b) kontrolu dodržiavania zásad správnej výrobnéj praxe,
- c) kontrolu balenia a označovania prípravkov.

(2) Skladované prípravky sa musia sústavne kontrolovať, najmä z hľadiska dodržiavania podmienok skladovania a doby expirácie prípravkov, prípadne doby ich použiteľnosti.

§ 16

(1) Ústav pre štátnu kontrolu veterinárnych biopreparátov a liečiv

- a) dáva záväzné stanoviská k návrhu technickej dokumentácie prípravkov,
- b) schvaľuje návrhy metodík overovania účinnosti a bezpečnosti prípravkov,
- c) predkladá štátnej veterinárnej správe stanoviská k výsledkom overovania a overovacej výroby prípravkov a k posudzovaniu žiadostí o udelenie súhlasu alebo povolenia výroby prípravkov a ich uvádzania do obehu,
- d) preveruje pred uvedením prípravkov do obehu ochranné lehoty,

- e) hodnotí akosť, účinnosť a bezpečnosť vyrábaných, dovážaných a vyvážaných prípravkov,
- f) overuje akosť, účinnosť a bezpečnosť prípravkov po uplynutí doby expirácie prípravkov, prípadne ich použiteľnosti a určuje podmienky ich ďalšieho použitia,
- g) ak sa zistia nežiadúce účinky alebo závady z hľadiska akosti, účinnosti a bezpečnosti prípravkov, navrhuje štátnej veterinárnej správe pozastavenie uvádzania prípravku do obehu a jeho používanie až do skončenia potrebných vyšetrovaní a skúšok, prípadne zrušenie povolenia výroby prípravku a jeho uvádzanie do obehu alebo podanie podnetu na zrušenie registrácie prípravku,
- h) sleduje nežiadúce účinky prípravkov, skúma ich príčiny a posudzuje opodstatnenosť reklamácií na akosť, účinnosť a bezpečnosť prípravkov,
- i) vyšetruje na žiadosť orgánov a organizácií vzorky prípravkov, ako aj vzorky živočíšnych produktov, krmív a vody z hľadiska reziduí prípravkov,
- j) kontroluje dodržiavanie zásad správnej výrobnéj praxe uplatňovanej vo výrobe prípravkov.

(2) Ústav pre štátnu kontrolu veterinárnych biopreparátov a liečiv

a) metodicky usmerňuje

- 1. overovanie prípravkov a hodnotenie jeho výsledkov,
- 2. zisťovanie obsahu špecificky účinných látok v prípravkoch uvedených v § 1 ods. 1 písm. a),
- 3. kontrolnú činnosť výrobcov,
- b) zabezpečuje a spravuje štandardy prípravkov.

§ 17**Účinnosť**

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. januárom 1990.

Minister:

Varga v. r.

⁸⁾ § 22 zákona č. 87/1987 Zb.

⁹⁾ § 9 ods. 1 písm. a) a § 10 písm. c) zákona SNR č. 110/1987 Zb.

⁹⁾ § 63 ods. 2 zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu.

189

VYHLÁŠKA

Ministerstva poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky

z 15. novembra 1989,

ktorou sa upravujú podrobnosti o organizácii a spôsobe špecializačnej prípravy veterinárnych lekárov a iné formy ďalšieho vzdelávania veterinárnych pracovníkov

Ministerstvo poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky po dohode s Federálnym ministerstvom poľnohospodárstva a výživy a Ministerstvom školstva, mládeže a telesnej výchovy Slovenskej socialistickej republiky podľa § 25 ods. 3 zákona č. 87/1987 Zb. o veterinárnej starostlivosti ustanovuje:

Základné ustanovenia

§ 1

Ďalšie vzdelávanie veterinárnych pracovníkov zahŕňa:

- a) adaptačný proces absolventov vysokých škôl veterinárnych, iných vysokých škôl a stredných odborných škôl veterinárneho odboru, prípadne iných stredných škôl poskytujúcich úplné stredné vzdelanie (ďalej len „iné stredné školy“),
- b) špecializačné veterinárne štúdium absolventov iných stredných škôl,
- c) špecializačnú prípravu veterinárnych lekárov a absolventov iných vysokých škôl,
- d) špecializačné školenie absolventov stredných odborných škôl veterinárneho odboru a absolventov špecializačného veterinárneho štúdia absolventov iných stredných škôl,
- e) inovačné štúdium veterinárnych pracovníkov,
- f) prípravu veterinárnych pracovníkov na expertnú činnosť v zahraničí,
- g) funkčnú prípravu veterinárnych pracovníkov na vykonávanie práce v orgánoch veterinárnej správy a špecializovaných organizáciách štátnej veterinárnej služby (ďalej len „veterinárna organizácia“),
- h) periodické obnovovanie a preskúšavanie spôsobilosti veterinárnych pracovníkov na vykonávanie povolania alebo funkcií podľa osobitných predpisov.

§ 2

(1) Ústavom zabezpečujúcim ďalšie vzdelávanie veterinárnych pracovníkov¹⁾ je Inštitút výcho-

vy a vzdelávania veterinárnych lekárov v Košiciach²⁾ (ďalej len „inštitút“).

(2) Pri plnení svojich úloh inštitút spolupracuje s Vysokou školou veterinárskou v Košiciach a s ďalšími vedeckými a výskumnými organizáciami a výchovno-vzdelávacími zariadeniami.

§ 3

Adaptačný proces

Adaptačný proces absolventov vysokých škôl veterinárnych, iných vysokých škôl a stredných odborných škôl veterinárneho odboru, prípadne iných stredných škôl nadväzuje bezprostredne na úspešné ukončenie štúdia. Delí sa na obdobie nástupnej praxe a obdobie základného odborného rastu.

Nástupná prax

§ 4

(1) Nástupná prax umožňuje rozšírenie a prehĺbenie znalostí získaných štúdiom a poznanie konkrétnych pracovných podmienok súvisiacich s budúcim pracovným zaradením absolventa. Vykonáva sa na pracoviskách veterinárnej organizácie, v ktorej je absolvent v pracovnom pomere; dopĺňa sa podľa potreby na pracoviskách organizácií, ktoré boli určené na tieto účely Štátnou veterinárnou správou Slovenskej socialistickej republiky (ďalej len „štátna veterinárna správa“) a školiacimi akciami v inštitúte.

(2) Nástupná prax trvá šesť až deväť mesiacov. Jej dĺžku určí veterinárna organizácia, v ktorej je absolvent v pracovnom pomere, s prihliadnutím na osobné vlastnosti, školský prospech, výsledky práce a predpoklady absolventa na vykonávanie druhu práce, na ktorý je pripravovaný.

(3) Do doby nástupnej praxe sa nezapočítava doba vykonávania základnej alebo náhradnej vojenskej služby, s výnimkou ak bol pracovník zaradený vo veterinárnej službe príslušných ústredných orgánov,³⁾ a doba materskej dovolenky a ďalšej materskej dovolenky.

¹⁾ § 25 ods. 2 zákona č. 87/1987 Zb. o veterinárnej starostlivosti.

²⁾ § 11 zákona SNR č. 110/1987 Zb. o pôsobnosti orgánov veterinárnej starostlivosti Slovenskej socialistickej republiky.

³⁾ § 34 zákona č. 87/1987 Zb.

§ 5

(1) Veterinárná organizácia vypracuje plán nástupnej praxe absolventa a určí pracovníka zodpovedného za jeho odborné vedenie počas nástupnej praxe.

(2) Vedomosti a schopnosti absolventa získané počas nástupnej praxe sa overujú záverečným pohovorom pred komisiou vymenovanou ústredným riaditeľom štátnej veterinárnej správy na návrh inštitútu.

(3) Komisia uvedená v odseku 2 môže navrhnúť veterinárnej organizácii, v ktorej je absolvent v pracovnom pomere, aby primerane predĺžila nástupnú prax, najdlhšie však na celkovú dobu jedného roka, ak pri záverečnom pohovore absolvent nepreukázal vedomosti a schopnosti potrebné na vykonávanie druhu práce, na ktorý je pripravovaný.

§ 6

Ústredný riaditeľ štátnej veterinárnej správy môže na žiadosť absolventa vysokej školy veterinárnej alebo inej vysokej školy, ktorý absolvoval túto školu formou štúdia popri zamestnaní, upraviť dĺžku a priebeh jeho nástupnej praxe, prípadne mu nástupnú prax odpustiť; vždy však musí absolvent vykonať záverečný pohovor. Pri posudzovaní žiadosti absolventa prihliadne ústredný riaditeľ štátnej veterinárnej správy predovšetkým na vyjadrenie veterinárnej organizácie, v ktorej je absolvent v pracovnom pomere, a na to, aký druh práce absolvent doteraz vykonával a aké je jeho pracovné zaradenie.

§ 7

Obdobie základného odborného rastu

(1) Obdobie základného odborného rastu veterinárneho lekára alebo absolventa inej vysokej školy trvá až do jeho zaradenia do špecializačnej prípravy na získanie špecializácie I. stupňa [§ 9 ods. 1 písm. a)], najdlhšie však tri roky. Obdobie základného odborného rastu absolventa strednej odbornej školy veterinárneho odboru, prípadne inej strednej školy trvá do jeho zaradenia do špecializačného školenia absolventov stredných odborných škôl veterinárneho odboru a absolventov špecializačného veterinárneho štúdia (§ 13), najdlhšie však dva roky.

(2) Veterinárná organizácia vypracuje po dohode s absolventom plán jeho základného odborného rastu a určí mu konzultanta.

§ 8

Špecializačné veterinárne štúdium absolventov iných stredných škôl

(1) V špecializačnom veterinárnom štúdiu získavajú absolventi iných stredných škôl spôsobilosť na vykonávanie niektorých odborných činností potrebných na plnenie úloh veterinárnej starostlivosti. Uskutočňuje sa formou individuálneho štú-

dia v spojení s internátnymi kurzami v celkovej dĺžke osem týždňov.

(2) Získané znalosti sa overujú skúškami po ukončení každého internátneho kurzu a záverečnou skúškou; skúšobnú komisiu vymenúva inštitút. O úspešne vykonanej záverečnej skúške vydá inštitút osvedčenie.

Špecializačná príprava

§ 9

(1) Špecializačnou prípravou získava veterinárny lekár, prípadne absolvent inej vysokej školy špecializáciu

- a) I. stupňa na vykonávanie odborných činností potrebných na plnenie úloh veterinárnej starostlivosti,
- b) II. stupňa na vykonávanie špecializovanej odbornej činnosti.

(2) Veterinárni lekári a absolventi iných vysokých škôl môžu získať špecializáciu I. a II. stupňa v odboroch uvedených v prílohe č. 1 tejto vyhlášky.

(3) Absolvovanie špecializačnej prípravy na špecializáciu I. stupňa je pre veterinárnych lekárov vykonávajúcich činnosť v ustanovených odboroch povinné.

(4) Do špecializačnej prípravy na získanie špecializácie II. stupňa môže byť zaradený len veterinárny lekár, prípadne absolvent inej vysokej školy, ktorý po získaní špecializácie I. stupňa vykonával odbornú prax najmenej dva roky. Pri zaradovaní do tejto špecializačnej prípravy sa prihliada jednak na spoločenský záujem a potreby veterinárnej organizácie, jednak na pracovné hodnotenie, pracovné zaradenie, výsledky práce, schopnosti a predpoklady pracovníka.

§ 10

(1) Špecializačná príprava na získanie špecializácie I. stupňa sa uskutočňuje formou individuálneho štúdia v spojení s internátnymi kurzami v rozsahu najmenej 200 učebných hodín, a to spravidla do piatich rokov odo dňa nástupu veterinárneho lekára, prípadne absolventa inej vysokej školy do pracovného pomeru.

(2) Špecializačná príprava na získanie špecializácie II. stupňa sa uskutočňuje formou individuálneho štúdia v spojení s internátnymi kurzami v rozsahu najmenej 200 učebných hodín. Ústredný riaditeľ štátnej veterinárnej správy môže na návrh inštitútu povoliť absolvovanie špecializačnej prípravy aj formou diaľkovej prípravy alebo stáže, prípadne študijného pobytu na základe individuálneho študijného plánu; pritom prihliadne najmä na špecializačný odbor, pracovné zaradenie, výsledky práce, schopnosti a predpoklady pracovníka.

(3) Súčasťou špecializačnej prípravy na získanie špecializácie II. stupňa je vypracovanie písomnej práce.

§ 11

(1) Vedomosti veterinárnych lekárov, prípadne absolventov iných vysokých škôl získané v priebehu špecializačnej prípravy sa overujú záverečnou skúškou pred skúšobnou komisiou vymenovanou ústredným riaditeľom štátnej veterinárnej správy na návrh inštitútu. Termín konania záverečnej skúšky sa určí tak, aby sa mohla vykonať najneskôr do jedného roka odo dňa ukončenia špecializačnej prípravy.

(2) Ústredný riaditeľ štátnej veterinárnej správy môže priznať špecializáciu v príslušnom odbore veterinárnemu lekárovi, prípadne absolventovi inej vysokej školy, ktorý v tomto odbore získal vedeckú hodnosť alebo vedeckopedagogický titul podľa osobitných predpisov.

(3) Veterinárny lekár a absolvent inej vysokej školy, ktorý získal špecializáciu II. stupňa v niektorom odbore, môže so súhlasom ústredného riaditeľa štátnej veterinárnej správy získať špecializáciu II. stupňa v inom odbore, a to absolvovaním stáže na vybranom pracovisku a vykonaním záverečnej skúšky z tohto odboru.

(4) Po úspešne vykonanej záverečnej skúške alebo po uznaní špecializácie v príslušnom odbore podľa odsekov 2 a 3 vydá inštitút diplom o špecializácii príslušného stupňa odboru.

Špecializačné školenie

§ 12

(1) Špecializačným školením získavajú absolventi stredných odborných škôl veterinárneho odboru, absolventi pomaturitného štúdia veterinárneho odboru a špecializačného veterinárneho štúdia absolventov iných stredných škôl špecializáciu v odboroch uvedených v prílohe č. 2 vyhlášky.

(2) Špecializačné školenie sa uskutočňuje formou kurzov, ktorých rozsah určuje ústredný riaditeľ štátnej veterinárnej správy na návrh inštitútu, a to spravidla do piatich rokov odo dňa nástupu absolventa do pracovného pomeru.

§ 13

(1) Vedomosti získané v priebehu špecializačného školenia sa overujú záverečnou skúškou; skúšobnú komisiu vymenuje inštitút.

(2) Po úspešne vykonanej záverečnej skúške vydá inštitút osvedčenie o špecializácii príslušného odboru.

§ 14

Iné formy ďalšieho vzdelávania veterinárnych pracovníkov

(1) Inštitút organizuje

- a) inovačné štúdium veterinárnych pracovníkov formou internátnych kurzov, v ktorom sa títo pracovníci zoznamujú s výsledkami vedecko-

technického rozvoja, predovšetkým s novými poznatkami veterinárnych vedných odborov, potrebnými na vykonávanie ich pracovných funkcií. Veterinárnych lekárov možno zaradiť do toho štúdia až po získaní špecializácie I. stupňa, ak sa nezúčastňujú špecializačnej prípravy na získanie špecializácie II. stupňa, absolventov stredných odborných škôl veterinárneho odboru a špecializačného veterinárneho štúdia absolventov iných stredných škôl až po absolvovaní špecializačného školenia,

- b) prípravu veterinárnych pracovníkov na expertnú činnosť v zahraničí, v ktorej títo pracovníci získavajú špeciálne odborné, politické a jazykové znalosti nevyhnutné na vykonávanie tejto činnosti. Formy, dĺžku a obsah tejto prípravy určuje ústredný riaditeľ štátnej veterinárnej správy na návrh inštitútu diferencovane, so zreteľom na zameranie expertnej činnosti, predpokladané úlohy a oblasti pôsobenia,

- c) funkčnú prípravu veterinárnych pracovníkov na vykonávanie práce vo veterinárnych organizáciách formou funkčných alebo tematických (špecializovaných) kurzov a inštruktáží.

(2) Vedomosti získané počas inovačného štúdia a prípravy na expertnú činnosť v zahraničí sa overujú záverečnou skúškou pred skúšobnou komisiou vymenovanou ústredným riaditeľom štátnej veterinárnej správy na návrh inštitútu. Vedomosti získané počas funkčnej prípravy sa overujú záverečným pohovorom, prípadne testom.

(3) Po úspešne vykonanej záverečnej skúške, záverečnom pohovore alebo teste vydá inštitút osvedčenie o inovačnom štúdiu, príprave na expertnú činnosť v zahraničí alebo funkčnej príprave.

§ 15

Periodické obnovovanie a preskúšavanie spôsobilosti na vykonávanie povolania alebo funkcií

Inštitút organizuje podľa osobitných predpisov⁴⁾ periodické obnovovanie a preskúšavanie spôsobilosti veterinárnych pracovníkov na vykonávanie určitých povolaní alebo funkcií.

Spoločné a záverečné ustanovenia

§ 16

Inštitút zaraďuje veterinárnych pracovníkov do

- a) prípravy na expertnú činnosť v zahraničí na základe ich schválenia pre túto činnosť štátnou veterinárnou správou,
- b) ostatných foriem ďalšieho vzdelávania na základe návrhu veterinárnej organizácie, ku ktorej sú títo pracovníci v pracovnom pomere.

⁴⁾ Napr. právne predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a požiarnej ochrany, právne predpisy o jedoch a iných látkach škodlivých zdraviu.

§ 17

Ďalšie vzdelávanie absolventov stredných odborných škôl študijných odborov,⁵⁾ ktoré zodpovedajú pracovnému zaradeniu týchto absolventov vo veterinárnych organizáciách, sa spravuje ustanoveniami tejto vyhlášky vzťahujúcimi sa na ďalšie vzdelávanie absolventov stredných odborných škôl veterinárneho odboru.

§ 18

Inštitút určuje miesto, termín a spôsob konania skúšok podľa § 8 ods. 2, § 11 ods. 1, § 13 ods. 1 a § 14 ods. 2.

§ 19

Špecializačnú prípravu na získanie špecializácie II. stupňa v odbore, ktorého výučba je zabezpečovaná na Vysokej škole veterinárskej v Košiciach formou postgraduálneho štúdia, inovačné štúdium veterinárnych lekárov a odbornú časť prípravy veterinárnych pracovníkov na expertnú činnosť v zahraničí z odboru tropického a subtropického veterinárneho lekárstva organizuje inštitút spolu s Vysokou školou veterinárskou v Košiciach.

§ 20

Inštitút môže na základe dohody zabezpečovať

podľa zásad ustanovených touto vyhláškou aj ďalšie vzdelávanie veterinárnych pracovníkov, ktorí vykonávajú odbornú veterinárnu činnosť v pracovnom alebo členskom pomere v organizácii, ktorá nie je podriadená štátnej veterinárnej správe.

§ 21

(1) Pracovné úľavy a hospodárske zabezpečenie veterinárnych pracovníkov pri ďalšom vzdelávaní upravujú osobitné predpisy.⁶⁾

(2) Inštitút vedie evidenciu a dokumentáciu o všetkých formách ďalšieho vzdelávania pracovníkov podľa tejto vyhlášky.

§ 22

(1) Spôsobilosť a špecializácia získaná na základe skorších predpisov o ďalšom vzdelávaní veterinárnych pracovníkov zostávajú nedotknuté.

(2) Nedotknuté zostávajú osobitné predpisy o postgraduálnom štúdiu.⁷⁾

§ 23

Účinnosť

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. januárom 1990.

Minister:

Varga v. r.

⁵⁾ Napr. stredné zdravotnícke školy, stredné priemyselné školy chemické, technológie mäsa, potravinárskej technológie, stredné mliekárenské školy a pod.

⁶⁾ Zákoník práce.

⁷⁾ Vyhláška Ministerstva školstva č. 49/1967 Zb. o postgraduálnom štúdiu na vysokých školách.

Příloha č. 1 vyhlášky č. 189/1989 Zb.

Specializácia veterinárných lekárov a absolventov iných vysokých škôl

I. Specializácia I. stupňa

1. Veterinárna starostlivosť v chovoch zvierat
2. Hygiena a technológia potravín a surovín živočíšneho pôvodu
3. Laboratórna diagnostika*)
4. Veterinárna imunoprophylaxia*)
5. Veterinárna asanácia*)
6. Veterinárna biotechnológia*)

II. Specializácia II. stupňa

1. Veterinárna starostlivosť v chovoch veľkých prežúvavcov
2. Veterinárna starostlivosť v chovoch malých prežúvavcov
3. Veterinárna starostlivosť v chovoch prasiat
4. Veterinárna starostlivosť v chovoch hydiny
5. Veterinárna starostlivosť v chovoch koní
6. Veterinárna starostlivosť v chovoch malých zvierat
7. Veterinárna starostlivosť v chovoch rýb
8. Veterinárna starostlivosť v chovoch včiel
9. Veterinárna starostlivosť o zver
10. Veterinárna starostlivosť o zvieratá zoológických záhrad
11. Zoohygiena
12. Reprodukcia hospodárskych zvierat
13. Epizootológia

14. Eimunoprogylaxia
15. Klinická propedeutika a diagnostika vnútorných chorôb
16. Chirurgia a röntgenológia
17. Patologická morfológia
18. Prehliadka jatočných zvierat a mäsa, hygiena výroby mäsa a mäsových výrobkov
19. Prehliadka jatočnej hydiny a hygiena hydinárskej a vaječnej výroby, veterinárne vyšetrenie zveriny
20. Hygiena mlieka v prvovýrobe, mliekárenském ošetrovaní a ďalšom spracovaní
21. Hygiena potravinárskej výroby a spracovanie surovín živočíšneho pôvodu
22. Výživa a dietetika*)
23. Klinická laboratórna diagnostika*)
24. Mikrobiológia*)
25. Imunológia*)
26. Viroológia*)
27. Parazitológia
28. Farmakológia a toxikológia
29. Laboratórne vyšetrovanie potravín*)
30. Biológia, chémia, toxikológia*)
31. Veterinárna ochrana štátneho územia*)
32. Veterinárna ekológia a rádiobiológia*)
33. Technológia spracovania konfiškátov živočíšneho pôvodu, dezinfekcia, dezinfekcia a deratizácia*)
34. Organizácia riadenia, ekonomika a právo*)

Příloha č. 2 vyhlášky č. 189/1989 Zb.

Specializácia absolventov stredných odborných škôl veterinárneho odboru a absolventov pomaturitného štúdia veterinárneho odboru

Specializačné školenie pre veterinárnych pracovníkov na úseku:

a) terénnej služby:

1. Veterinárna starostlivosť v chovoch hospodárskych zvierat
2. Diagnostická a terapeutická činnosť vo veterinárnych nemocniciach a ošetrovaniach

b) hygienickej služby:

1. Prehliadka jatočných zvierat a mäsa
2. Prehliadka jatočnej hydiny a vajec
3. Hygiena mlieka v prvovýrobe, mliekárenském ošetrovaní a ďalšom spracovaní
4. Veterinárne vyšetrenie ostatných potravín a surovín živočíšneho pôvodu

c) klinickej a laboratórnej diagnostiky:

1. Výživa a dietetika

2. Klinická laboratórna diagnostika
3. Mikrobiológia
4. Imunológia
5. Viroológia
6. Parazitológia
7. Laboratórne vyšetrovanie potravín
8. Chémia
9. Rádiológia
10. Patologická morfológia
11. Laboratórna diagnostika v reprodukcii hospodárskych zvierat
12. Zoohygiena
13. Veterinárna biotechnika

d) technológie výroby a laboratórnej kontroly veterinárnych biopreparátov**e) dezinfekcie, dezinfekcie, deratizácie.**

*) Specializačné odbory sú určené aj pre absolventov iných vysokých škôl.

190

VYHLÁŠKA

Ministerstva zdravotnictva a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky

z 1. novembra 1989,

ktorou sa vykonáva zákon Slovenskej národnej rady č. 46/1989 Zb. o ochrane pred alkoholizmom a inými toxikomániami

Ministerstvo zdravotnictva a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky podľa § 8 ods. 6, § 9 ods. 8 a § 15 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 46/1989 Zb. o ochrane pred alkoholizmom a inými toxikomániami ustanovuje:

PRVÁ ČASŤ

ZRIAĐOVANIE, SPRÁVA A ČINNOSŤ
PROTIALKOHOLICKEJ ZÁCHYTNEJ STANICE

§ 1

Zriaďovanie a správa protialkoholickej
záchytnéj stanice

(1) Protialkoholickú záchytnú stanicu (ďalej len „záchytná stanica“) možno zriadiť v mieste, v ktorom je možnosť zabezpečiť potrebnú špecializovanú liečebno-preventívnu starostlivosť. Zriaďuje sa predovšetkým v miestach s naliehavou potrebou ochrany pred nadmerným požívaním alkoholických nápojov. V miestach, kde by záchytná stanica nebola dostatočne využitá pre malý počet prípadov, možno zriadiť záchytnú stanicu aj pre väčší územný celok.

(2) Záchytnú stanicu vedie lekár poverený riaditeľom zdravotníckeho zariadenia; pri ktorom je záchytná stanica zriadená; tento riaditeľ tiež určí lekárov pre výkon služby v záchytnéj stanici.

§ 2

Prijímanie osoby do záchytnéj stanice
a jej prepúšťanie

(1) O prijatí do záchytnéj stanice, o potrebe a spôsobe nevyhnutného ošetrovania, o dĺžke pobytu a prepustení osoby rozhoduje službukonajúci lekár. Vychádza pri tom z výsledkov vlastného vyšetrenia, z laboratórnych vyšetrení alebo konziliárnych vyšetrení, z údajov osôb, ktoré postihnutého do záchytnéj stanice dopravili, ako aj z ďalších informácií.

(2) Ak ide o osobu s ťažkým stavom otravy alkoholom, so zranením, prípadne s inou poruchou zdravia, ktorá si vyžaduje odborné lekárske ošetrovanie, alebo o osobu mladšiu ako pätnásť rokov, neprijíma sa do záchytnéj stanice, ale na prísluš-

né odborné oddelenie nemocnice s poliklinikou, prípadne iného zdravotníckeho zariadenia ústavnej starostlivosti.

(3) Osobu možno zo záchytnéj stanice prepustiť až po úplnom pominutí klinických prejavov alkoholického opojenia. Ak je v záchytnéj stanici umiestnená osoba mladšia ako osemnásť rokov, prepustí sa až v sprievode zákonného zástupcu alebo osoby zodpovednej za jej výchovu; ak sa nemôže takáto osoba dostaviť, vyrozumie záchytná stanica príslušný národný výbor.¹⁾

(4) Poverený pracovník záchytnéj stanice prevzme od prijímanej osoby jej odev, peniaze a ďalšie cennosti a doklady. Robí tak za prítomnosti ďalšej osoby, ktorá písomne toto prevzatie potvrdí. Pri odchode zo záchytnéj stanice prepúšťaná osoba písomne potvrdí vrátenie vecí, ktoré boli od nej prevzaté pri umiestnení.

(5) Pracovníkom záchytnéj stanice môže podľa pokynov lekára pomáhať v rámci liečby prácou aj osoba, ktorej sa poskytuje ambulantná alebo ústavná protialkoholická alebo protitoxikomaničká starostlivosť.

(6) V prípade, že pracovníci záchytnéj stanice nemôžu zvládnuť agresívne správanie umiestňovanej osoby vlastnými prostriedkami, vyžadujú si súčinnosť útvaru Zboru národnej bezpečnosti.²⁾

§ 3

Doprava do záchytnéj stanice

(1) Národné výbory zabezpečujú dopravu osôb do záchytnéj stanice vozidlami svojich zdravotníckych zariadení, ak je to zo zdravotného hľadiska potrebné. Podľa miestnych podmienok môžu národné výbory zabezpečovať dopravu týchto osôb do záchytnéj stanice osobitným, na tento účel určeným vozidlom. V ostatných prípadoch zabezpečujú národné výbory dopravu osôb do záchytnéj stanice prostredníctvom útvarov Zboru národnej bezpečnosti.³⁾

(2) Ak sa osoba, ktorá má byť umiestnená v záchytnéj stanici, správa pri doprave vozidlom dopravnej zdravotníckej služby agresívne, vyžiada-

¹⁾ § 17 vyhlášky Ministerstva zdravotnictva a sociálních věcí SSR č. 151/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení a zákon Slovenskej národnej rady o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení.

²⁾ § 16 ods. 2 zákona č. 40/1974 Zb. o Zbore národnej bezpečnosti.

³⁾ § 37 ods. 1 zákona č. 40/1974 Zb.

Jú si zdravotníckí pracovníci súčinnosť útvaru Zboru národnej bezpečnosti.²⁾

§ 4

Oznamovacia povinnosť záchytnej stanice

(1) Každé ošetrovanie umiestnenej osoby záchytnej stanica oznamuje ambulancii protialkoholickú a protitoxikomanickú starostlivosť (ďalej len „ambulancia“) v mieste trvalého, prípadne prechodného pobytu tejto osoby. Ak ide o osobu mladšiu ako osemnásť rokov, oznamuje záchytnej stanici jej umiestnenie tiež zákonnému zástupcovi alebo osobe zodpovednej za jej výchovu⁴⁾ a ďalej tiež dorastovému alebo obvodnému detskému lekárovi, do odbornej starostlivosti ktorého osoba patrí (ďalej len „príslušný lekár“).

(2) Umiestnenie osoby, ktorá je v stave práceneschopnosti, je záchytnej stanica povinná oznámiť obvodnému územnému alebo závodnému lekárovi a komisii národného poistenia tej organizácie, v ktorej je umiestnená osoba v pracovnoprávnom alebo inom obdobnom vzťahu, prípadne inej komisii, ktorá plní úlohy na úseku nemocenského poistenia.

§ 5

Odber krvi alebo moču

(1) Ak nemožno osobe umiestnenej v záchytnej stanici odobrať krv z dôvodu, že je to nebezpečné pre jej zdravie,⁵⁾ odoberie sa jej moč.

(2) Odbor krvi alebo moču sa vykoná pri prijatí umiestňovanej osoby, alebo v čase pobytu v záchytnej stanici, alebo pri jej prepustení. O čase vykonaných odberov sa vedú presné časové záznamy.

§ 6

Úhrada nákladov na dopravu, vyšetrenie, ošetrovanie a pobyt v záchytnej stanici

(1) Osoba, ktorá je umiestnená alebo vyšetrená v záchytnej stanici, uhradí paušálne sumy, a to za

- a) dopravu do záchytnej stanice 100,— Kčs; pri doprave do inej obce 200,— Kčs,
- b) lekárske vyšetrenie za účelom zistenia, či je pod vplyvom alkoholu 100,— Kčs,
- c) laboratórne vyšetrenie krvi alebo moču na zistenie koncentrácie alkoholu 100,— Kčs,
- d) pobyt a ošetrovanie v záchytnej stanici 200,— Kčs.

(2) Paušálne sumy za úkony uvedené v odseku 1 je osoba povinná zaplatiť vtedy, ak výsledok lekárskeho, prípadne laboratórneho vyšetrenia je pozitívny.

(3) Pri platení a vymáhaní paušálnych súm sa postupuje podľa osobitných predpisov.⁶⁾

⁴⁾ § 8 ods. 4 zákona Slovenskej národnej rady č. 46/1989 Zb. o ochrane pred alkoholizmom a inými toxikomániami.

⁵⁾ § 6 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 46/1989 Zb.

⁶⁾ § 85 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva č. 42/1986 Zb. o poskytovaní liečebno-preventívnej starostlivosti. § 57 Občianskeho zákonníka.

DRUHÁ ČASŤ

POSKYTOVANIE LIEČEBNO-PREVENTÍVNEJ STAROSTLIVOSTI OSOBE ZÁVISLEJ NA ALKOHOLE ALEBO NA INEJ NÁVYKOVEJ LÁTKE

Poskytovanie ambulantnej starostlivosti

§ 7

(1) Liečebno-preventívna starostlivosť osobe závislej na nikotíne sa poskytuje formou ambulantnej starostlivosti v protifajčiarskych poradniach výlučne na základe dobrovoľnosti.

(2) Protifajčiarske poradne sa zriaďujú spravidla v rámci poliklinických psychiatrických oddelení nemocníc s poliklinikou.

§ 8

(1) Ambulantnú starostlivosť osobe závislej na alkohole alebo na inej návykovej látke, s výnimkou osoby závislej na nikotíne (ďalej len „závislá osoba“), poskytujú ambulancie zriadené v rámci poliklinických psychiatrických oddelení nemocníc s poliklinikou, príslušné podľa miesta trvalého, prípadne prechodného pobytu.

(2) Činnosť ambulancií možno podľa potreby zamerať na úzko špecializované úseky odbornej starostlivosti, najmä na ochranu detí, mladistvých a žien pred alkoholizmom a inými toxikomániami; prípadne možno zriadiť osobitné ambulancie alebo aj špecializované strediská, ktoré budú zabezpečovať komplexnú starostlivosť o tieto osoby.

§ 9

(1) Ambulancie vykonávajú v rámci poskytovanej ambulantnej starostlivosti vyšetrenia za účelom zistenia, či ide o závislú osobu. Vyšetrenie sa vykonáva na základe dobrovoľnosti alebo na návrh

- a) obvodného územného alebo závodného lekára, dorastového lekára, prípadne lekára iného zariadenia štátnej zdravotníckej správy, lekárskej krajskej vojenskej správy u odvedencov povolaných na výkon vojenskej základnej (náhradnej) služby, alebo lekárov zdravotníckeho zariadenia ozbrojených síl pri prepúšťaní osôb z vojenskej činnosti služby,
- b) záchytnej stanice.

(2) Podnety na lekárske vyšetrenie osôb podľa odseku 1 môžu ambulancii podať najmä rodinní príslušníci, organizácia, v ktorej je osoba v pracovnoprávnom alebo obdobnom vzťahu, škola, ak je jej žiakom, prokuratúra, súd, zbor na ochranu pred alkoholizmom a inými toxikomániami národného výboru alebo sociálny kurátor.

(3) Podľa výsledkov lekárskeho vyšetrenia a zistených sociálnych pomerov zaraduje ambulan-

cia závislú osobu do svojej evidencie, a ak to vyžaduje jej zdravotný stav, aj do svojej starostlivosti.

§ 10

(1) Ak sa nepodrobí osoba potrebnej ambulantnej starostlivosti dobrovoľne, odmieta ju, alebo poskytovanú ambulantnú starostlivosť sťažuje, podá ambulancia riaditeľovi okresného ústavu národného zdravia návrh na rozhodnutie o povinnosti podrobiť sa ambulantnej starostlivosti.

(2) V prípadoch, keď by nebola ambulantná starostlivosť účelná alebo sa ukázala neúčinnou, podá riaditeľ okresného ústavu národného zdravia na základe podnetu ambulancie príslušnému okresnému národnému výboru návrh na rozhodnutie o povinnosti podrobiť sa ústavnej starostlivosti, prípadne následnej ambulantnej starostlivosti.

(3) Ambulancia spolupracuje so zariadeniami ústavnej protialkoholickkej a protitoxikomanickej starostlivosti. Po skončení ústavnej starostlivosti pokračuje ambulancia pri doliečovaní osoby podľa pokynov zariadení ústavnej starostlivosti a sleduje, či táto osoba zachováva abstinenciu.

(4) Ambulancia poskytuje starostlivosť aj osobe, ktorej súd uložil ochranné liečenie.

§ 11

(1) Ambulancia vedie osobitne evidenciu osôb závislých na alkohole a osobitne evidenciu závislých na inej návykovej látke, s výnimkou osôb závislých na nikotíne.

(2) Ak evidovaná osoba zmení miesto pobytu, zasiela sa jej dokumentácia ambulancii podľa miesta nového pobytu.

(3) Osoba, ktorá abstínuje najmenej dva roky bez recidívy, sa z evidencie vyradí na návrh ošetrojúceho lekára.

§ 12

Ambulancia spolupracuje s orgánmi zúčastnenými na ochrane pred alkoholizmom a inými toxikomániami, najmä

- a) s obvodnými lekármi a lekármi zdravotníckej služby ozbrojených síl a s lekármi železničného zdravotníctva,
- b) s obvodnými detskými a dorastovými lekármi, ktorým oznamuje evidované závislé osoby mladšie ako osemnásť rokov, a vymieňa si s nimi poznatky o zdravotných, výchovných a sociálnych podmienkach týchto detí a mladistvých,
- c) so súdnolekárskymi pracoviskami,
- d) s orgánmi starostlivosti o dieťa, so sociálnymi kurátormi a so školami,

- e) s oddeleniami zdravotnej výchovy ústavov národného zdravia,
- f) so zbormi na ochranu pred alkoholizmom a inými toxikomániami národných výborov a poisťkových správ,
- g) s útvarmi Zboru národnej bezpečnosti v otázkach odňatia a vrátenia vodičského preukazu a oprávnenia na držanie strelného zbrane,
- h) na úseku starostlivosti o osoby závislé na inej návykovej látke s poverenými príslušníkmi Zboru národnej bezpečnosti a s komisiou pre účelnú farmakoterapiu,
- i) so súdmi pri výkone ochranného liečenia uloženého súdmi, pri zmene ochranného ambulantného liečenia na ústavné liečenie a pri ukončení ambulantného liečenia.

Poskytovanie ústavnej starostlivosti

§ 13

(1) Ústavnú starostlivosť poskytujú závislej osobe oddelenia pre protialkoholickú a protitoxikomanickú starostlivosť (ďalej len „oddelenia“) psychiatrických liečební a pracovísk pre protialkoholickú a protitoxikomanickú starostlivosť (ďalej len „pracoviská“) psychiatrických oddelení nemocníc s poliklinikou.

(2) Zdravotnícke zariadenia uvedené v odseku 1 poskytujú ústavnú starostlivosť osobe,

- a) ktorá sa lieči dobrovoľne,
- b) ktorej bola rozhodnutím okresného národného výboru uložená povinnosť podrobiť sa liečeniu,
- c) ktorej bolo uložené ochranné liečenie súdom, avšak nebolo realizované v priebehu výkonu trestu odňatia slobody.⁷⁾

§ 14

(1) Závislá osoba sa podrobí ústavnej starostlivosti v termíne, ktorý určí príslušné oddelenie alebo pracovisko.

(2) Ak osoba, ktorej bola uložená povinnosť podrobiť sa ústavnej starostlivosti, sa tejto starostlivosti nepodrobuje alebo ju sťažuje, je zdravotnícke zariadenie povinné oznámiť to orgánu, ktorý rozhodol o povinnosti podrobiť sa tejto starostlivosti.

(3) Dĺžku povinnej ústavnej starostlivosti navrhuje zdravotnícke zariadenie, ktoré má závislú osobu v liečebno-preventívnej starostlivosti, a to najviac na jedenásť mesiacov.

(4) Po ukončení ústavnej starostlivosti prechádza závislá osoba do starostlivosti ambulancie, ktorá zabezpečí následnú ambulantnú starostlivosť smerujúcu ku komplexnej sociálnej rehabilitácii.

⁷⁾ § 72 Trestného zákona.

§ 15

Socioterapeutická činnost

Zdravotnické zariadenia, ktoré poskytujú ambulantnú alebo ústavnú starostlivosť závislým osobám s výnimkou osôb závislých na nikotíne, sledujú zdravotné a sociálne podmienky, ktoré majú tieto osoby vo svojich rodinách a v organizáciách, v ktorých sú v pracovnoprávnom alebo obdobnom vzťahu. Organizujú pre tieto osoby a členov ich rodín socioterapeutické kluby so zameraním na kolektívnu psychoterapiu a kultúrnu, záujmovú a športovú aktivitu. Na tejto činnosti zdravotníckych zariadení sa podieľajú aj vybrané osoby abstinujúce najmenej jeden rok. prípadne osoby, ktoré boli vyradené z evidencie závislých osôb, ďalej spoločenské organizácie a organizácie, ktoré majú spoluprácu so zdravotníckymi zariadeniami vo svojej náplni.

TRETIA ČASŤ**ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA**

§ 16

Zrušovacie ustanovenie

Zrušuje sa čl. 1 ods. 1 písm. b) a časť II prílohy smerníc Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky z 25. mája 1970 č. Z-6539/1970-C/13 o úhradách za zdravotnícke služby, ktoré nie sú nevyhnutné, uverejnených pod č. 11/1970 Vestníka Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky a registrovaných v číastke 24/1970 Zb.

§ 17

Účinnosť

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. januárom 1990.

Minister:

Molnár v. r.

191

VYHLÁŠKA

Československé komise pro atomovou energii

ze dne 30. listopadu 1989,

kterou se stanoví způsob, lhůty a podmínky ověřování zvláštní odborné způsobilosti
vybraných pracovníků jaderných zařízení

Československá komise pro atomovou energii ve spolupráci s federálním ministerstvem paliv a energetiky stanoví podle § 21 zákona č. 28/1984 Sb., o státním dozoru nad jadernou bezpečností jaderných zařízení:

§ 1

Účel vyhlášky

Vyhláška stanoví způsob, lhůty a podmínky ověřování zvláštní odborné způsobilosti vybraných pracovníků jaderných zařízení, včetně podmínek pro udělování oprávnění k výkonu činnosti a jejich přípravě.

§ 2

Základní pojmy

(1) Vybranými pracovníky jaderných zařízení (dále jen „vybraní pracovníci“) se rozumí pracovníci organizací zajišťujících výstavbu a provoz jaderné energetických zařízení¹⁾ a výzkumných jaderných zařízení,²⁾ jejichž pracovní činnost (funkce) má bezprostřední vliv na jadernou bezpečnost a jejichž zvláštní odborná způsobilost byla ověřena úspěšným složením zkoušky před Státní zkušební komisí pro ověřování zvláštní odborné způsobilosti vybraných pracovníků jaderných zařízení (dále jen „Státní zkušební komise“).

(2) Zvláštní odbornou způsobilostí vybraných pracovníků se rozumí souhrn jejich odborných znalostí a schopností, které jsou z hlediska jaderné bezpečnosti předpokladem pro zajištění bezpečného provozu jaderného zařízení, zabránění nekontrolovatelnému rozvoji štěpné řetězové reakce a nedovolenému úniku radioaktivních látek a ionizujícího záření do životního prostředí.

§ 3

Pracovní činnosti

(1) Pracovní činnosti (funkce), které mají bezprostřední vliv na jadernou bezpečnost jaderné energetických zařízení, jsou pracovní činnosti (funkce) vykonávané:

- a) směnovým inženýrem,
- b) směnovým vědeckým vedoucím spouštění,
- c) vedoucím reaktorového bloku,
- d) operátorem primárního okruhu,
- e) kontrolním fyzikem,
- f) operátorem sekundárního okruhu.

(2) Pracovní činnosti (funkce), které mají bezprostřední vliv na jadernou bezpečnost výzkumných jaderných zařízení, jsou pracovní činnosti (funkce) vykonávané:

- a) vedoucím směny,
- b) vedoucím spouštěcí skupiny,
- c) operátorem reaktoru,
- d) kontrolním fyzikem.

§ 4

Ověřování zvláštní odborné způsobilosti

(1) Ověřování zvláštní odborné způsobilosti vybraných pracovníků probíhá formou zkoušky před Státní zkušební komisí. Zkouška se skládá z teoretické písemné a ústní části a praktické části. Podmínky a průběh zkoušky upravuje Zkušební řád Státní zkušební komise.

(2) Ověřování zvláštní odborné způsobilosti vybraných pracovníků se provádí na základě žádosti organizace. Přihláška ke zkoušce musí obsahovat zejména:

- a) osobní údaje vybraného pracovníka,
- b) označení jaderného zařízení a příslušné pracovní činnosti (funkce),
- c) potvrzení o absolvování předepsané teoretické a praktické přípravy vybraného pracovníka, výcviku na trenažeru a opakovacích školení,
- d) potvrzení o absolvování rekvalifikačního výcviku při přechodu na vyšší funkci,
- e) potvrzení o zdravotní způsobilosti vybraného pracovníka,
- f) zvláštní žádost organizace o prodloužení doby platnosti oprávnění na čtyři roky.

¹⁾ § 2 odst. 1 výnosu ČSKAE č. 2/1978 o zajištění jaderné bezpečnosti při navrhování, povolování a provádění staveb s jaderné energetickým zařízením (reg. částka 28/1978 Sb.).

²⁾ § 3 odst. 1 výnosu ČSKAE č. 9/1985 o zajištění jaderné bezpečnosti výzkumných jaderných zařízení (reg. částka 11/1985 Sb.).

Oprávnění k činnosti vybraných pracovníků

§ 5

Vydávání oprávnění

(1) Československá komise pro atomovou energii (dále jen „Komise“) na základě úspěšného složení zkoušky před Státní zkušební komisí vydává oprávnění k činnosti vybraných pracovníků (dále jen „oprávnění“). Oprávnění je vydáváno pro daný typ jaderného zařízení a stanovenou pracovní činnost (funkci).

(2) Oprávnění mohou být vybranému pracovníku, s výjimkou pro pracovní činnost (funkci) kontrolního fyzika, vydávána v posoupnosti:

- a) pro jaderné energetická zařízení: operátor sekundárního okruhu, operátor primárního okruhu, vedoucí reaktorového bloku, směnový inženýr, popřípadě směnový vědecký vedoucí spouštění,
- b) pro výzkumná jaderná zařízení: operátor reaktoru, vedoucí směny, popřípadě vedoucí spouštěcí skupiny.

(3) Podmínkou pro vydání oprávnění pro následující (vyšší) pracovní činnost a jí odpovídající funkci je vykonávání předcházející pracovní činnosti a jí odpovídající funkce po dobu nejméně jednoho roku.

(4) U nově budovaných jaderných zařízení může Komise na základě posouzení odůvodněné žádosti organizace udělit z ustanovení odstavců 2 a 3 výjimku.

§ 6

Platnost oprávnění

(1) Oprávnění je platné dva roky od data jeho vydání. Vybranému pracovníku, který trvale dosahuje velmi dobrých pracovních výsledků, může Komise na základě zvláštní žádosti organizace a výborné klasifikace zkoušky před Státní zkušební komisí vydat oprávnění platné na dobu čtyř let.

(2) Po dobu platnosti oprávnění může Komise rozhodnout na základě opětovné žádosti organizace a úspěšného složení zkoušky před Státní zkušební komisí o prodloužení platnosti tohoto oprávnění na další dva nebo případně čtyři roky. V případě prodloužení platnosti oprávnění se jeho platnost posuzuje vzhledem k datu rozhodnutí o jejím prodloužení.

(3) Nevykonává-li vybraný pracovník po dobu delší než dva měsíce, avšak nepřesahující šest měsíců, pracovní činnost (funkci), pro niž mu bylo vydáno Komisí oprávnění, platnost tohoto oprávnění se podmíněčně pozastavuje až do doby, než vybraný pracovník složí doplňující zkoušku před Státní zkušební komisí. V případě podmíněčného pozastavení platnosti oprávnění se jeho platnost posuzuje vzhledem k datu rozhodnutí o jeho vydání.

(4) Oprávnění pozbývá platnosti:

- a) uplynutím stanovené doby jeho platnosti aniž by byla předepsaným způsobem platnost prodloužena,
- b) nevykonává-li vybraný pracovník pracovní činnost (funkci), pro niž mu bylo vydáno Komisí oprávnění, po dobu delší šesti měsíců.

(5) Při změně organizace, ve které pracuje příslušný vybraný pracovník, Komise na základě žádosti nové organizace rozhodne o platnosti oprávnění tohoto vybraného pracovníka.

§ 7

Odnětí oprávnění

(1) Nesplňuje-li vybraný pracovník požadavky zvláštní odborné způsobilosti, Komise rozhodne, aby mu bylo oprávnění odňato.

(2) Došlo-li zaviněním vybraného pracovníka k ohrožení nebo porušení jaderné bezpečnosti jaderného zařízení anebo z jiného důvodu, může Komise na základě žádosti organizace anebo návrhu inspektora jaderné bezpečnosti rozhodnout, aby vybranému pracovníku bylo oprávnění odňato.

§ 8

Povinnosti organizace

Organizace je povinna:

- a) pověřit výkonem pracovních činností (funkcí), které mají bezprostřední vliv na jadernou bezpečnost jaderného zařízení, jen vybrané pracovníky mající platné oprávnění vydané pro daný typ jaderného zařízení a stanovenou pracovní činnost (funkci);
- b) sledovat, zda vybraní pracovníci splňují po dobu platnosti jim vydaného oprávnění požadavky zvláštní odborné způsobilosti. V případě pochybností o splňování požadavků zvláštní odborné způsobilosti anebo jednání, jehož se dopustil vybraný pracovník a které svědčí o nesplňování požadavků zvláštní odborné způsobilosti, je organizace povinna neprodleně informovat Komisi;
- c) neprodleně informovat Komisi o všech případech přerušení výkonu pracovní činnosti (funkce) vybraných pracovníků přesahujících dobu dvou měsíců a šesti měsíců a uvést důvody tohoto přerušení.

§ 9

Oprávnění organizace k přípravě vybraných pracovníků

(1) Organizace může provádět přípravu vybraných pracovníků pouze, má-li platné oprávnění k přípravě vybraných pracovníků.

(2) Oprávnění organizaci k přípravě vybraných pracovníků vydává a odnímá Komise na základě

žádosti organizace a po posouzení technického vybavení a odborné způsobilosti pracovníků organizace.

(3) Oprávnění vydané Komisí podle odstavce 2 je platné čtyři roky od data jeho vydání. Po dobu platnosti tohoto oprávnění může Komise rozhodnout na základě opětovné žádosti a posouzení technického vybavení a odborné způsobilosti pracovníků organizace o prodloužení platnosti oprávnění na další čtyři roky. V případě prodloužení platnosti oprávnění se jeho platnost posuzuje vzhledem k datu rozhodnutí o jejím prodloužení.

(4) Zjistí-li Komise závažné nedostatky v odborné přípravě vybraných pracovníků, rozhodne o odejmutí oprávnění organizace k přípravě vybraných pracovníků.

§ 10

Oprávnění pracovníka k odborné přípravě vybraných pracovníků

(1) Pracovníci organizace oprávněné k přípravě vybraných pracovníků, kteří mají provádět odbornou teoretickou a praktickou přípravu vybraných pracovníků, mohou vykonávat tuto činnost pouze po posouzení jejich odborné způsobilosti Státní zkušební komisí a po vydání zvláštního oprávnění k odborné přípravě vybraných pracovníků Komisí.

(2) Žádost o posouzení odborné způsobilosti pracovníků uvedených v odstavci 1 Státní zkušební komisí a vydání zvláštního oprávnění k odborné přípravě vybraných pracovníků Komisí předkládá organizace provádějící přípravu vybraných pracovníků.

§ 11

Evidence oprávnění

Evidenci oprávnění vybraných pracovníků, oprávnění organizací k přípravě vybraných pracovníků a oprávnění pracovníků k odborné přípravě pracovníků provádí Komise.

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 12

(1) Žádosti organizací podle této vyhlášky se doručují Komisi. Žádost organizace o prodloužení platnosti oprávnění musí být doručena Komisi nejpozději dva měsíce před uplynutím stanovené doby platnosti oprávnění.

(2) Na vydání jednotlivých druhů oprávnění, udělování výjimek a posuzování platnosti těchto oprávnění Komisí se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

§ 13

(1) Platnost oprávnění vybraných pracovníků vydaných Komisí před dnem nabytí účinnosti této vyhlášky zůstává nedotčena.

(2) Organizace jsou povinny nejpozději do 31. května 1990 požádat Komisi o ověření zvláštní odborné způsobilosti vybraných pracovníků, kteří dosud nepodléhali ověření zvláštní odborné způsobilosti Státní zkušební komisí, a o vydání příslušného oprávnění Komisí.

(3) Organizace provádějící přípravu vybraných pracovníků jaderných zařízení jsou povinny nejpozději do 31. května 1990 požádat Komisi o vydání oprávnění k přípravě vybraných pracovníků a o posouzení odborné způsobilosti jejich pracovníků provádějících odbornou teoretickou a praktickou přípravu vybraných pracovníků Státní zkušební komisí a o vydání jim oprávnění k odborné přípravě vybraných pracovníků Komisí.

§ 14

Zrušuje se směrnice Československé komise pro atomovou energii č. 1 ze dne 12. března 1985, kterou se stanoví způsob, lhůty a podmínky ověřování zvláštní způsobilosti vybraných pracovníků včetně vydávání a odnímání oprávnění k jejich činnosti, registrovaná ve Sbírce zákonů ČSSR částka 19 ze dne 16. srpna 1985.

§ 15

Vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1990.

Předseda:

Ing. Havel DrSc. v. r.